Nr. 58. Sobota, 12 Marca 1892. Rok 82.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 złr. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 złr 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany“ dla prenumeratorów *Gazety Lwowskiej* kosztuje we Lwowie rocznie 10 złr., półrocznie 5 złr., kwartalnie 2 złr. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Obwieszczenie.

Celem ułatwienia transportu kolejami żelaznemi nierogacizny, pochodzącej z chlewni zarodowych, uzupełnia się ustęp 3 rozporządzenia c. k Namiestnictwa z dnia 12 grudnia 1889 l. 86.538, w ten sposób, że odtąd nierogaciznę taką zgłaszać należy w krótkiej drodze tylko oglądaczowi kolejowemu, co najmniej na pięć godzin przed odejściem pociągu, którym ma być dalej transportowaną.

Przełożony obszaru dworskiego, względnie naczelnik gminy, wydając dla nierogacizny, o której mowa, pasport, potwierdzi na odwrotnej jego stronie, że pochodzi ona z miejscowej chlewni zarodowej i umieści dalej pieczęć urzędową i podpis.

Wszystkie inne przepisy obowiązujące obecnie przy wywozie nierogacizny i przy jej trasporcie kolejami żelaznemi mają i nadal być stosowane do nierogacizny z chlewni zarodowych.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 11 marca.

Członkom stronnictwa liberalnego w Anglii przybyło dużo odwagi i przybył sprzymierzeniec groźny przeciw obozowi konserwatywnemu. Odwagę zaczerpnęli w powodzeniu przy wyborach do rady hrabstwa londyńskiego, a sprzymierzeńcem ich cała ludność prowincyi oraz hasło *homerule*, które pochwyciły Walia i Szkocya. Na prowincyę wysłano już agitatorów z hasłem ulżenia podatków dla dzierżawców i komorników a obarczenia niemi właścicieli ziemskich oraz posiadaczy domów i gruntów w miastach. Pod tem hasłem zwyciężyli, pozyskując wyborców tak, że obecnie większość liberalna w radzie hrabstwa Londynu wynosi ośmdziesięciu czterech członków. Stronnictwo liberalne mniema, że hasło to zapewni także i w parlamencie większość liberalną. Wówczas parlament uchwaliłby ustawy, któreby pozwoliły radom hrabstw na zaprowadzenie zmian w podatkach w duchu wzmiankowanych ulg podatkowych.

Jednocześnie z powyższą agitacyą, szerzy się w Anglii ruch *homerule* tak, jak się objawia w Irlandyi. W Izbie gmin podał A. Thomas wniosek, poparty przez ośmnastu posłów walijskich, a równocześnie projekt ustawy, domagającej się autonomicznych rządów dla księstwa Walii. Za tym przykładem poszła Szkocya, gdyż taki sam projekt wniesiony został przez szkockiego deputowanego W. A. Huntera. Wszyscy ci deputowani, podpisani na wnioskach, to gotowi sprzymierzeńcy stronnictw liberalnego i irlandzkiego, gdyż liczyć mogą na wzajemność w swoich aspiracyach, nie odmówią zatem poparcia gladstonowskiemu *homerule*.

Projekt ustawy dla Walii żąda ustanowienia rady narodowej, któraby się składała w części z członków wybieranych przez wyborców do parlamentu a w drugiej połowie z delegacyj, wychodzących z rady hrabstw. Władza wykonawcza spoczywałaby w ręku sekretarza Walii, którySby reprezentował koronę i otrzymałby do pomocy w urzędowaniu członków rady narodowej, w charakterze niższych funkcyonaryuszów i radców. Projekt szkocki posuwa się o jeden krok dalej. Nie żąda wprawdzie odrębnego parlamentu jak Irlandya, ale domaga się bądź-co bądź ciała prawodawczego. Reprezentacya ta miałaby się składać z członków, wybranych do parlamentu ze szkockich okręgów wyborczych. W innych szczegółach zgadza się ten projekt z walijskim. Wszystkie zaś sprawy, które mają być zastrzeżone dla zakresu działania parlamentu państwowego, wyliczone są dosłownie z gladstonowskiego projektu ustawy autonomicznej dla Irlandyi. W Anglii wątpią, ażeby w obec nawału pracy w parlamencie wnioski te mogły przyjść pod obrady jeszcze w tej sesyi, ale ruch ten poczytują za bardzo wymowny. Wskazuje on, w jakim kierunku rozwiną się dalsze sprawy w Anglii. Nie pominięto przytem uwagi, że ostateczne zwycięstwo reform wewnętrznych przypadnie w udziale sędziwemu Gladstonowi, który był ruchu całego inicyatorem a obecnie jest bardzo gorliwym orędownikiem.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

C. k. Rada szkolna krajowa uchwaliła na posiedzeniu z dnia 8 marca 1892:

1) Przyznać Grzegorzowi Zarzyckiemu, nauczycielowi szkoły ćwiczeń przy Seminaryum nauczycielskiem męskiem we Lwowie, drugi dodatek pięcioletni od dnia 1 marca 1892;

2) przenieść ze względów służbowych nauczycielkę Ludwikę Henig z Kozopuża do Kołbajowic (pow. rudeckiego);

3) poruczyć Janowi Chomikowi, nauczycielowi szkoły ludowej w Podborcach i Eliaszowi Czyżowi, nauczycielowi szkoły ludowej w Dublanach, stale kierownictwo tych szkół;

4) przekształcić szkoły etatowe w Zaborowie i Uszwi (pow. Brzesko), w Czerniatynie (pow. Horodenka) i w Branicach (pow. Kraków) od 1 września 1892 na 2-klasowe, a to: w Zaborowie, Uszwi i Branicach o 2 nauczycielach z pełną płacą, w Czerniatynie zaś o 1 nauczycielu z pełną płacą i 1 nauczycielu młodszym;

5) przekształcić szkoły filialne: w Książnicach (pow. Bochnia), w Przyborowie i Szczepanowie (pow. Brzesko), w Demianowie, Wasieczynie, Czerczu i Herbutowie (pow. Rohatyn), od 1 września 1892 na etatowe;

6) zwinąć z końcem sierpnia b. r., 3-klasową szkołę ludową mieszaną na Strusinie w Tarnowie, a natomiast zorganizować: a) 2-klasową szkołę ludową żeńską o 2 nauczycielach na Strusinie w Tarnowie, b) 4-klasową szkołę ludową męską o 4 nauczycielach na Strusinie w Tarnowie, c) 4-klasową szkołę ludową żeńską o 4 nauczycielach przy katedrze w Tarnowie, wszystkie trzy szkoły od 1 września 1892, zaś d) 4-klasową szkołę ludową męską o 4 nauczycielach na Grabówce, od 1 września 1894, wreszcie szkołę filialną w Chyszowie, od 1 września 1893;

7) systemizować od 1 września 1892 posady osobnych nauczycieli religii rzymsko- i grecko-katolickiej, dla szkół ludowych w Kałuszu;

8) zamianować: Grzegorza Konkolniaka, nauczycielem szkoły filialnej w Chlebiczynie polnym; Adama Pikusa, nauczycielem szkoły etatowej w Ołpinach; Józefa Ciepielę, nauczycielem szkoły filialnej w Nienaszowie; Jana Mikołajczyka, nauczycielem szkoły filialnej w Bystrej; Aleksandra Nowotarskiego, nauczycielem szkoły etatowej w Horożance; Bronisława Seidla, kierującym nauczycielem 2-klasowej szkoły ludowej w Oświęcimie;

9) zatwierdzić nauczyciela III gimnazyum w Krakowie, dra Franciszka Bylickiego, w zawodzie nauczycielskim;

10) zaprowadzić we wszystkich szkołach, podlegających c. k. Radzie szkolnej krajowej, nową pisownię polską według prawideł, uchwalonych przez c. k. Akademię umiejętności w Krakowie.

Sprawy sejmowe.

(*Sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowej średniej szkole rolniczej i folwarku w Czernichowie*).

(§) Dalszem przedłożeniem, jakie Wydział krajowy przedstawia Sejmowi, jest sprawozdanie o krajowej średniej szkole rolniczej i folwarku.

Wydział krajowy stwierdza zaraz na wstępie swego sprawozdania, iż zakład czernichowski w ubiegłym roku postępował dalej na drodze prawidłowego rozwoju. Wprowadzenie zaleconych przez Sejm w ostatnich latach reform i gorliwe staranie dyrekcyi i grona profesorów. wzbudziły — zdaniem Wydziału krajowego — zaufanie do szkoły, którego dowodem jest znaczny bardzo napływ starających się o przyjęcie do niej kandydatów i to kandydatów, posiadających zupełne kwalifikacye. W zakładzie panował spokój i porządek, a kolegium profesorskie korzystało z przysługującego mu prawa wydalania ucznia z zakładu tylko w wypadkach, redukujących się do zupełnie nieznacznej liczby.

Najważniejszym punktem obecnego sprawozdania Wydziału krajowego jest kwestya potrzeby przebudowania budynku zakładowego, i rozszerzenia zakładu na 80 uczniów. Wydział krajowy usprawiedliwia, dlaczego proponuje rozszerzenie zakładu na 80 uczniów, mimo, że od Sejmu otrzymał polecenie podania projektu rozszerzenia tylko na 60 internistów. Wydział krajowy podnosi, że liczba zgłaszających się do zakładu kandydatów stale się powiększa. Powodem tego

---

W PĘTACH

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

przez

Teodora Jeske - Choińskiego.

VIII.

(Ciąg dalszy).

A dziś? Dziś miałem po za sobą długi szereg doświadczeń życiowych, obfity zapas spostrzeżeń osobistych, a obok siebie krytycyzm, szyderskie widmo, co wywraca na nice wszelką myśl, drwiąc z niej bezustannie. Nie było nadto przy mnie profesorów, których wymowa onieśmielała i przygniatała młodego dzieciucha, szczęśliwego, że wzbił się uchwałem skrzydłem po nad przesądy wieków. Dziś czytałem i rozważałem sam, bez niczyjej kontroli, wyniki zaś tych badań wsiąkały rozczynem do gmachu moich teoryi, trawiąc ich podwaliny.

Już na wsi niecierpliwiła mnie jednostajność materyalizmu, choć się do tego nawet przed sobą przyznać nie chciałem. Od Demokryta począwszy, aż do encyklopedystów francuskich, powtarzano właściwie to samo z małemi dodatkami, poprawkami.

Otwieram Feuerbacha: „Zarysy filozofii przyszłości“, i czytam: Prawda, rzeczywistość, zmysłowość, są identyczne. Tylko zmysłowa istota jest prawdą i rzeczywistością“.

Filozofia przyszłości?! Jakiej przyszłości? Chyba bardzo dawnej, odległej przeszłości, bo nie inaczej uczyli już atomiści Grecyi.

Przeglądam Vogta — to samo, Büchnera, Moleschotta — to samo, Comte'a, Spencera — zawsze to samo.

Okropnie!... Zmieniają się nazwiska, subtelnieją, wygładzają określenia, gromadzą się obserwacye, fakty, ale istota zostaje w błędnem kole odwiecznego znaku zapytania.

A ten Büchner? Czemże on nas tak zachwycał, czem podbił serca ośmnasto- i dwudziestoletnich filozofów? Prawdopodobnie tylko jaskrawością paradoksów, których rozsiał takie bogactwo. w „Sile i materyi“, albo werwą polemiczną, lub w końcu bezwzględnem, studenckiem przeczeniem. Nie przewyższył naszego poziomu umysłowego, przemawiał do nas wyraźnie, młodo do młodych, z brawurą do śmiałych. Oto, czem nas wziął, przykuwszy do galer przeczenia.

Boć to wszystko przeczenie, nic okrom przeczenia, bo to mądrość beznadziejna, jak noc nieświadomości.

Nieświadomości? Do tego straszliwego portu zawijają wszyscy buntownicy rodu ludzkiego po okrutnym boju z niepoznawalnemi. Ale dlaczego wciągają do walki umysły wrażliwe, nieprzygotowane, nie zdolne do skutecznego oporu, dlaczego druzgocą dawniejszą a bezpieczną przystań, nie zbudowawszy wprzód nowej, równie trwałej i zacisznej?|

Nieświadomości?! Ona jest ostatniem słowem wiedzy. Bo cóż mnie, który nie należę do kasty uczonych z zawodu, mnie, profana, mogą obchodzić szczegóły, chociażby najlepsze, najpożyteczniejsze, co rozwój i postęp pojedynczych umiejętności? O ile będą przydatne do mojego rzemiosła, o ile mi ułatwią ujarzmienie sił przyrody, skorzystam z nich, ale zdobycze chemii, fizyki, botaniki, fizyologii i innych ścisłości nie zaspokajają potrzeb całego człowieka myślącego, nie dają mu równowagi głowy i serca.

Ja chcę wiedzieć: zkąd przyszedłem, na co jestem na ziemi, dokąd pójdę, gdy mnie śmierć powali jak spruchniałą kłodę, ja chcę wiedzieć, dlaczego mi żyć kazano, i chcę znać ową siłę, która porusza wszechświatem. A oni, mistrzowie moi, odpowiadają mi chórem: nie będziesz wiedział!...

Prawi Comte, że wszelka wiedza jest względna i ogranicza się zjawiskiem, twierdzi się Spencer na niemoc rozumu we wszystkiem tem, co przekracza zakres doświadczenia, na jego niezdolność poznania jakiejkolwiek rzeczy w jej istocie, przebutny nawet Büchner przyznaje się do niemożności wniknięcia w wnętrze materyi — wszyscy i wszyscy załamują ostatecznie bezradne ręce i wołają: *ignoramus et ignorabimus*....

Teraz dopiero przypomniałem sobie, że do tych samych rezultatów doszli i pierwszorzędni myśliciele przeszłości. Arystoteles i Albert Wielki, Melanchton i Giordano Bruno, Bakon, Spinoza, Newton i Kant, wszyscy, którzy usiłowali zedrzeć zasłonę z oblicza zagadki, trapiącej ludzkość od pierwszego przebłysku krytycyzmu, złożyli w końcu broń przed tajemniczą potęgą, która rządzi światem i tchnęła życie w wszelakie stworzenie organiczne. Prawda! Mędrsi odemnie, zdolniejsi, dumniejsi, rozbili sobie harde czerepy o nieświadomość.

Rzecz dziwna! Wszakżeż to, co mi dziś mistrzowie objawili, rzucało cienie ponure na ich dzieła już wówczas, kiedy wierzyłem, że wezmę z rąk ich klucze do świetlanej krainy pełnej wiedzy.

Więc przerwana młodość przyswaja sobie tylko część jaskrawą nauki, uznaje jedynie to, co obiecuje, schlebia pysze, wierzy, w co wierzyć pragnie, a pomija przestrogi natury ujemnej? Niezawodnie, tak być musi, inaczej bowiem nie byłbym się przez lat tyle łudził.

Jaki jednak ten rozum ludzki mały, jakie ciasne jego granice, nikłe siły, a wzrok niedaleki...

Oto owoc czterech tygodni wytężonej, samodzielnej pracy mózgowej. Gorzki był i cierpki, tak wstrętny, że go od razu przełknąć nie mogłem.

Straszliwe przebudzenie, po złotych snach całej młodości....

est z jednej strony pocieszający zwrot w przekonaniu naszego ogółu, iż należy się więcej poświęcać zawodowym zajęciom, niż się dotychczas działo, z drugiej strony zwiększający się popyt za ukończonymi uczniami zakładu czernichowskiego. Popyt ten tłómaczy się naturalną potrzebą kraju, który posiada po nad 6000 większych gospodarstw wiejskich, i w którym wyrobiło się przekonanie, że tak, jak w każdym innym zawodzie, tak i w zawodzie rolniczym, niezbędnem jest fachowe wykształcenie.

Koszt budowy został obliczony na sumę 82.000 zł., wybudowanie całego gmachu wymagać będzie okresu dwuletniego, to znaczy, że gdyby budowa rozpoczętą została tego roku na wiosnę, całkowite zajęcie gmachu mogłoby nastąpić już we wrześniu roku 1893.

Wydział krajowy wnosi, aby sejm, w przekonaniu, że Rząd udzieli subwencyi na cele budowy w wysokości połowy jej kosztów, polecił Wydziałowi, iżby na podstawie przedłożonych planów, przystąpił bezzwłocznie do przebudowania i rozszerzenia gmachu szkolnego w Czernichowie.

Na koszta tej budowy przeznaczyć ma Sejm przedewszystkiem wynagrodzenie za zniesienie prawa propinacyi w Czernichowie w nominalnej kwocie 23.300 zł.; na dalsze koszta budowy otworzyć ma Sejm Wydziałowi krajowemu kredyt do wysokości 19.000 złr. w. a.

Następnie wnosi Wydział krajowy pomnożenie etatu nauczycielskiego o jedną posadę zawodowego nauczyciela.

Grono nauczycielskie składać się ma z dyrektora i 8iu nauczycieli zwyczajnych, a mianowicie: 5 do wykładu nauk zawodowych, 2 do wykładu nauk zasadniczych i 1 do nauk ogólnie kształcących.

Trzech nauczycieli do wykładu nauk zawodowych, otrzymać ma pomieszkanie i pobierać roczną stałą płacę w kwocie 1300 zł. i dodatek aktywalny 140 zł. oraz dodatek pięcioletni 200 zł.; dwóch zaś przy wolnem pomieszkaniu pobierać mają roczną płacę 1100 zł., dodatek aktywalny 140 i dodatek pięcioletni 200 zł.

Na przebudowanie skrzydeł do domu mieszkalnego, zwanego „Leśniczówką“, tudzież na roboty celem osuszenia tego domu od wilgoci, domaga się Wydział krajowy kredytu w kwocie 3220 zł.

Wreszcie na reorganizacyę obory czernichowskiej, a mianowicie na zmianę bydła holenderskiego na rimentalskie, żąda Wydział kraj. kredytu w kwocie 2000 zł.

Sprawy krajowe.

(Subwencye państwowe na rzecz szkół przemysłowych w Galicyi).

P. Minister wyznań i oświaty w załatwieniu dwóch memoryałów komisyi krajowej dla spraw przemysłowych względem subwencyonowania ze skarbu państwowego w r. 1892 zawodowych szkół rękodzielniczych, warstatów naukowych muzeów przemysłowych i uzupełniających szkół przemysłowych w Galicyi, zawiadomił reskryptem z d. 13 lutego b. r., że do budżetu państwowego na rok 1892 wstawiono następujące kwoty tytułem subwencyi:

Dla warstatów naukowych kołodziejstwa i bednarstwa w Kamionce Strumiłowej 700 zł.; dla warstatów naukowych kołodziejstwa w Grybowie i Toustem po 700 zł.; dla warstatu naukowego stolarstwa w Stanisławowie 700 zł.; dla takiegoż warstatu w Żywcu 1000 zł.; dla szkoły koszykarskiej w Jaśle 200 zł.; jako ryczałt na urządzenie c. k. szkoły zawodowej dla przemysłu drzewnego w Kołomyi a to za ostatni kwartał z 1892 roku 1500 zł.; dla szkoły zawodowej tkactwa w Krośnie 3.500 zł.; na sprawienie środków naukowych dla warstatów tkackich w Błażowej, Glinianach, Korczynie, Kossowie, Łańcucie, Rychwałdzie i Willamowicach po 250 zł.; dla szkoły zawodowej przemysłu keramicznego w Kołomyi 1800 zł.; dla szkoły zawodowej garncarstwa w Porembie 1800 zł.; dla szkoły zawodowej garncarstwa w Toustem 1300 zł.; dla szkoły zawodowej koronkarskiej w Kańczudze 300 zł.; dla szkoły zawodowej koronkarskiej w Muszynie 200 zł.; dla szkoły zawodowej hafciarstwa w Zakopanem 350 zł.; dla szkoły zawodowej haftu białego i artystycznego w Krakowie 700 zł.; dla Stowarzyszenia pracy kobiet“ we Lwowie 500 zł.; dla miejskiego Muzeum przemysłowego we Lwowie mianowicie: a) tytułem subwencyi zwyczajnej 2000 zł., b) tytułem subwencyi nadzwyczajnej 3000 zł.; dla miejskiego Muzeum przemysłowego w Krakowie 2000 zł.

Dalej podwyższono kredyty ryczałtowe przy rubryce „przydzielanie kandydatów stanu nauczycielskiego do mniejszych szkół zawodowych itd.“, niemniej przy rubryce „wykształcenie i dalsze kształcenie zawodowych nauczycieli dla nauczycieli zawodowych za pomocą podróży naukowych itd.“, o łączną kwotę 3500 zł., czem uczyniono zupełnie zadość życzeniu komisyi krajowej dla spraw przemysłowych.

Wreszcie wstawiono do budżetu tegorocznego tytułem subwencyi dla uzupełniających szkół przemysłowych 12.000 zł. t. j. o 108 zł. więcej, niż proponowała komisya krajowa dla spraw przemysłowych.

Reforma podatków bezpośrednich

(Mowa J. Eksc. Ministra skarbu dra Steinbacha, wygłoszona przy wniesieniu projektu).

(Dokończenie).

Co do opustów zachodzi ważne pytanie: Które podatki zarobkowe mają uczestniczyć w opustach i wedle jakiego klucza? Co do pierwszej części pytania proponuję, żeby opust dostał się podatkowi gruntowemu, podatkowi domowemu klasowemu, podatkowi domowemu czynszowemu i powszechnemu podatkowi zarobkowemu, a więc tym podatkom, których ciężar jest najdotkliwszy. Natomiast nie mają uczestniczyć w opuście: osobny podatek zarobkowy z przedsiębiorstw zobowiązanych do publicznego składania rachunków, podatek od handlu domokrążnego i wędrownego *(brawo)*, pięcioprocentowy podatek od komornego z domów zwolnionych do czasu od podatku czynszowego, podatek od płac i podatek rentowy. *(Bardzo słusznie!)* Co się tyczy zaś klucza, wedle którego rozporządzalna przewyżka ma się dzielić na tamte cztery podatki, proponujemy, żeby opust wyrażał się w procentach, a to tak, żeby dla niższego podatku czynszowego wynosił o połowę, a dla powszechnego podatku zarobkowego dwa razy tyle co dla podatku gruntowego, podatku domowego klasowego i wyższego podatku domowego czynszowego.

Jest to punkt wymagający objaśnienia. Podatek czynszowy niższy, pobierany tylko w wysokości 20 lub 15 prc. czynszu po strąceniu 30 prc. na koszta konserwacyi i amortyzacyi, otrzyma mniejszy opust niż podatek czynszowy wyższy, pobierany w wysokości $26^2/_3$ prc. czynszu po strąceniu tylko 15 prc. na koszta konserwacyi; jest to rzecz prosta i oczywista, bo tamten podatek jest mniej uciążliwy. Inaczej ma się rzecz co do podwójnego opustu dla podatku zarobkowego. Tu decyduje ten wzgląd, że stosunek ciężaru podatkowego między dwiema wielkiemi gromadami ekonomicznemi, t. j. między kontrybuentami podatku zarobkowego a kontrybuentami podatków realnych, nie ma być spaczony. W każdej z tych gromad podatek ma być sprawiedliwiej rozłożony, a wszystkim razem gromadom ma dostać się ulga z opodatkowania tych, którzy dotychczas nie opłacali podatku, a którzy teraz pociągnięci będą głównie przez zaprowadzenie podatku osobisto-dochodowego; ale żadna z tych gromad, jako całość w sobie, nie ma być bardziej obciążona, część ciężaru drugich gromad nie ma spaść na nie jako przyrost ciężaru; ani kontrybuenci podatku gruntowego, ani kontrybuenci budynkowego, ani też kontrybuenci zarobkowego, jako cała gromada, nie mają ponosić w skutek reformy większego ciężaru, niż dotychczas. Taki zaś właśnie byłby skutek, gdyby w repartycyi opustu podatek zarobkowy był uwzględniony w tym samym tylko stopniu, co podatki realne, a to z przyczyn następujących: Podatek osobisto-dochodowy, który teraz przybędzie jako nowe obciążenie dochodów wszelkiego rodzaju, nakłada przy równej wysokości dochodu równy ciężar na wszystkie kategorye dochodu; tak n. p. od 3000 zł. dochodu procederowego, ma się opłacać tak samo 2 prct., czyli 60 zł., jak od 3000 zł. dochodu z ziemi lub z domu. Jeśli więc jedna z tych kategoryj nie ma być pokrzywdzona w porównaniu z drugiemi, powinien dostać się jej opust w przybliżeniu taki sam, to jest, około 60 zł. na podatku przychodowym; słowem, opusty powinny pozostawać w równym stosunku do dochodu, a więc nie mogą pozostawać w równym stosunku do teraźniejszego podatku przychodowego. Oto główna przyczyna, którą jak mi się zdaje, trzeba zachować na względzie. Dla kontrybuenta podatku zarobkowego, który dotychczas od 3000 zł. musiał opłacać 300 zł. podatku — biorę tylko nominalne normy — stanowi 60 zł. już piątą część, czyli 20 prct. tegoż podatku; dla kontrybuenta podatku gruntowego natomiast, który od 3000 zł. musiał opłacać dotychczas około 680 zł., wystarcza już opust 10-procentowy, by mu wynagrodzić nowy ciężar 60 zł. Gdyby kontrybuentowi podatku zarobkowego dano tylko 10-procentowy opust z jego podatku 300 zł., a więc tylko 30 zł., byłby on nowym ciężarem podatku osobisto-dochodowego, obarczony o podwójną kwotę swojego opustu, i tym sposobem gromada kontrybuentów podatku zarobkowego byłaby wbrew sprawiedliwości i wbrew celowi reformy jednostronnie obarczona większym ciężarem.

Całe to objaśnienie wypowiem w jednem zdaniu: Równe ulżenie ciężaru rozmaitym kategoryom kontrybuentów wymaga, aby im opuszczono równy lub podobny procent dotychczas opodatkowanego p r z y c h o d u. Równy procent przychodu wyraża się wskutek rozmaitej stopy podatków dotychczasowych w nierównym procencie przepisanego podatku; i dlatego przepisany podatek przy repartycyi opustów nie może być brany w rachubę równo, lecz musi być brany nierówno. Tak, zdaje mi się, wymaga sprawiedliwa reforma.

A nakoniec wypada mi pomówić o pytaniu: J a k w i e l k i e b ę d ą o p u s t y d l a r o z m a i t y c h k a t e g o r y j p o d a t k ó w wedle klucza powyższego? Przytoczę liczby na wypadek najpomyślniejszy i na wypadek najmniej pomyślny. W razie najniepomyślniejszym, t. j. jeżeli rozporządzalna przewyżka wynosić będzie tylko 10.370.000 zł., obniżony będzie: podatek gruntowy o dziesięć procent teraźniejszej wysokości, czyli stopa jego obniżona będzie z 22·7 na 20·4 procent; podatek domowy czynszowy także o dziesięć procent, a więc stopa obniży się z $26^2/_3$ na 24 procent; podatek zarobkowy o 20 proc. rachunkowego kontyngensu swego. W najpomyślniejszym zaś razie, jeżeli rozporządzalna przewyżka wynosić będzie 16 milionów, podatek gruntowy obniżony będzie o 15·4 procent taraźniejszej wysokości *(brawo, brawo!)* a więc z stopy 22·7-procentowej na 19·2-procentową; podatek domowo-czynszowy o tyleż, t. j. z stopy $26^2/_3$-procentowej na 22·56-procentową, a kontyngens podatku zarobkowego dozna obniżki o około 30 procent *(Brawo!)*. Ale — i na to zwracam uwagę — na opustach z podatków skarbowych rzecz się nie kończy, albowiem krajom może dostać się 20-procentowa kwota podatku osobisto-dochodowego, t. j. 2 do 3 milionów, których będą mogły użyć na dość znaczne obniżenie swoich dodatków do podatków skarbowych. *(Huczne brawa!)*

Na tem kończę. Przekazuję wam projekt ku objektywnemu osądzeniu; zmiany naturalnie są dozwolone; nie jestem w tem nieprzyjemnem położeniu, żebym, jak to ławy rządowej często dziać się musi, mówić wam: nie wolno czynić zmian żadnych. *(Wesołość)*. Każdej chwili gotów będę brać udział w obradach i liczyć się z życzeniami wys. Izby, przyczyniać się do dopięcia wielkiego celu. Ale i was o przychylność proszę. Jedno jest głównym warunkiem projektu, mianowicie poczucie prawdziwie zamożnych klas, że pewna ofiarność jest nieodzowna. *(Bardzo słusznie!)* Boć chodzi tu ostatecznie tylko o inny rozkład ciężarów już istniejących, nie o nowe ofiary na rzecz skarbu. Gdyby dzieło reformy podatkowej tym razem się rozbiło, nikt nie przypisze tego fiskalizmowi projektu. Nie wiem, czy nastręczyłaby się znowu sposobność, że można by znowu zaprojektować reformę podatkową w podobnych okolicznościach jak teraz. *(Bardzo słusznie!)* Ale właśnie dla tego spodziewam się, wys. Izbo, że wielkie to dzieło przyjdzie do skutku, i proszę was o współdziałanie w interesie ogółu i dla dobra drogiej ojczyzny. *(Przeciągłe huczne brawa i rzęsiste oklaski.* Mowca otrzymuje gratulacye od Ministrów i wielu posłów).

Z Sejmów krajowych.

W biurze marszałka Sejmu czeskiego księcia Jerzego Lobkowitza odbyła się konferencya reprezentantów tych stronnictw, które przyjęły punktacye wiedeńskie. Zaproszenia na konferencye rozesłał przywódca klubu konserwatywnej większej własności, książę Alfred Windischgrätz. Obecni byli oprócz marszałka i księcia Windischgrätza ze strony posłów niemieckich: dr. Schmeykal, dr. Plener, dr. Schlesinger i radca dworu dr. Hallwich; ze strony konserwatywnej większej własności ks. Alfred Windischgrätz, ks. Ferdynand Lobkowitz i hr. Karol Buquoy, nakoniec ze strony klubu staroczeskiego: deputowani Zeithammer, burmistrz dr. Scholz i hr. Harrach. Co do formalnego traktowania projektów ugodowych wyrażono na konferencyi zapatrywanie, że należy je przekazać specyalnej komisyi. W komisyi tej znajdą deputowani niemieccy sposobność wypowiedzenia swoich zapatrywań o postępowaniu innych uczestników konferencyi wiedeńskich; tam także Namiestnik złoży w sprawie ugody deklaracyę rządową.

W Sejmie d o l n o - a u s t r y a c k i m namiestnik hr. Kielmansegg odpowiedział na interpelacyę bar. Trauna i towarzyszy w sprawie robót wiedeńskich. Namiestnik zapewnił, że chociaż Rada państwa projekta te uchwali dopiero w sesyi wiosennej, z tego powodu nie zajdzie żadna zwłoka w rozpoczęciu prac, albowiem władze spodziewając się uchwalenia przedłożeń rządowych z wszelkim pospiechem, zajmują się pracami przygotowawczemi. Mianowicie w Ministerstwie handlu osobny komitet układa obecnie generalny plan całej sieci kolei miejskich, który będzie wygotowany przed końcem bieżącego miesiąca.

Dalej namiestnik zaznaczył, że obecny brak roboty jest skutkiem wyjątkowo suchej zimy. Zwykle w Wiedniu zimą tysiące ludzi znajdują nawet dosyć łatwy a znaczny zarobek przy zmiataniu śniegu z ulic. W zimach z r. 1889 na 1890 i z 1890 na 1891 nie starczyło rąk, takie masy śniegu zapełniały ulice. W ostatniej zaś zimie nie było go prawie wcale. Zresztą, jakkolwiek niewątpliwie obecnie daje się w Wiedniu we znaki nienormalny brak pracy i wskutek tego po części nawet głód, jednak w przedstawieniu stanu rzeczy jest wiele przesady. I tak stwierdzono, że pomiędzy tysiącami, które na przedmieściach oblegają ogródki, gdzie się odbywa rozdawanie chleba, mięsa, odzieży, po części pieniędzy, znajduje się wiele osób, nieprzywiedzionych wcale do rzeczywistej nędzy; dużo kobiet, które na te żebraninę wypożyczają sobie dzieci, nareszcie dużo takich, którym chodzi poprostu o zawsze popularną w Wiedniu „hecę“. Co gorsza, robotnicy opuszczają pracę, aby być obdzielonymi. Na teraz dobroczynność prywatna, która się zamanifestowała w sposób najszlachetniejszy, wystarcza na ulżenie nędzy, a skoro władze miejskie zabiorą się do tych prac, które do nich należą, nie zabraknie roboty i zarobku. Nie potrzeba zatem interwencyi państwowej.

W Sejmie s t y r y j s k i m przedłożono projekt ustawy o reorganizacyi służby sanitarnej w gminach (z wyjątkiem Gracu, Cilli, Marburga i Pettau).

W pierwszej chwili zdeptał mnie wielki wstyd. Nieśmiałem spojrzeć w zwierciadło, bo zdawało mi się, że w szkłach zwodniczych nie moja się twarz odbije, lecz oblicze jakiegoś upadłego zuchwalca, skrzywione rysy upokorzonego szatana. Drażnił mnie widok służby, dorożkarzy, policyantów, ludzi w ogóle. Uśmiechali się wszyscy szydersko....

Była to halucynacya, — wiedziałem — ale silniejsza od mojej woli.

Następnie porwał mnie gniew. Miotałem się po mieszkaniu, zachowując się jak aktor, uczący się roli tragicznej. Wsiadałem do sanek i kazałem się wozić bez celu, byle prędko, byle gwałtowny ruch odpowiadał burzy, która we mnie szalała. W Łazienkach wysiadałem, aby biedz po aleach i wołać, grozić, przeklinać. Czułem potrzebę krzyku, szumu, wrzawy, łoskotu. Męczyła mnie cisza. O, ten spokój zimowego nieba! Ileż razy zwijała się ręka moja w pięść i podnosiła się w górę, tam, do tego pisma, co płonęło ognistemi znakami, a mimo to nie mówiło nic.... nic.... nieme.... wieczyście nieczytelne....

— Chcę wiedzieć, wiedzieć domagał się mój rozum zgnębiony.

— Nie będziesz wiedział — łkał we mnie głos coraz pokorniejszy, coraz więcej przekonany i smutny.

Nie będę, nie.... nie....

Już się nie broniłem przed świadomością niemocy. Z gniewu i klątwy wykwitała powoli bolesna rzewność, strzaskanej dumy dziecię prawowite.

Garnąłem się znów do ludzi, szukałem towarzystwa, pragnąłem mówić, dużo mówić, byle nie pozostawać z sobą samym.

W takiej chwili nawiedził mnie Barowski, którego już od miesiąca nie spotkałem.

Wpadł do mnie w godzinach południowych, i nie zdejmując futra, wyrzekł obcesowo:

— Ubieraj się w te pędy, bo pojedziesz ze mną na miasto.

— Nie pytasz nawet, czy zechcę — odparłem.

— Dlaczego nie miałbyś chcieć — mówił, siadając na krześle, jak na koniu — wiem, że lubisz przeróżne obserwacye, a u Grynzwajgów zobaczysz rzeczy ciekawe. Nie masz tam pod ręką papierosa?

Podałem, czego żądał, a on, zapaliwszy zwitek tytoniu, patrzał na mnie uważnie.

— Coś ci Warszawa nie służy — mruknął — pomizerniałeś straszliwie.

— Żyjecie tu tak niehygienicznie — odparłem.

— Ale wesoło i dobrze. Co prawda, wychodzi nieraz ta wesołość bokiem. Już czuję, że będę znów tego roku dymał do Karlsbadu, aby wypłukać żołądek po smacznych kąskach sezonu zimowego.

— To dlaczegoż tak niemądrze używasz.

— Tyle szczęścia ludzkiego, ile go w użyciu rozkoszy doczesnych.

(Ciąg dalszy nastąpi).

KRONIKA

Lwów, 11 marca.

(§) **Obiad.** U JE. Marszałka krajowego ks. Eustachego Sanguszki odbył się wczoraj obiad, w którym oprócz dostojnego Gospodarza wzięli udział pp. Ministrowie: JE. dr. Julian Dunajewski i JE. Filip Zaleski, JE. P. Namiestnik Kazimierz hr. Badeni; posłowie: Dawid Abrahamowicz, Maryan Dydyński, JE. Apolinary Jaworski, Adam Jędrzejowicz, Szczęsny hr. Koziebrodzki, Władysław hr. Koziebrodzki, Zygmunt Kozłowski, dr. Gustaw Romer, Oskar Schnell, Emil Torosiewicz, Józef Wiktor, JE. Ludwik hr. Wodzicki, Eustachy Zagórski, ks. biskup Puzyna, radca Namiestnictwa Leopold Morawetz, radca Wydziału krajowego dr. Józef Ekielski i sekretarz Wydziału krajowego oraz kierownik kancelaryi sejmowej, dr. Jan Antoniewicz.

— **Pogrzeb w Ruszczy.** O złożeniu zwłok ś. p. Pawła Popiela w Ruszczy, w dniu onegdajszym, podaje *Czas* następujące szczegóły: Długi sznur 60 powozów i kilkunastu wozów, podążył wczoraj od mogilskiej rogatki dobrze znaną drogą do Ruszczy, aby oddać ostatnią posługę ś. p. zmarłemu. Wzdłuż całej dwumilowej drogi gromady ludu wiejskiego stały po obu stronach gościńca, składając cześć zmarłemu i przypatrując się imponującemu pochodowi. W kościołach parafialnych wsi, przez które kondukt przechodził, uderzano w dzwony. Około godziny pół do 2 stanął orszak żałobny w Ruszczy. Do starożytnego kościoła, odrestaurowanego niegdyś z wielką miłością i znawstwem przez ś. p. Popiela, wniesiono zwłoki; pokropił je święconą wodą i odmówił nad niemi modlitwy proboszcz miejscowy, ks. kanonik Szwarc. Wzięli mary na ramiona członkowie domu Popielów i spokrewnionych rodzin, aby je zanieść do grobu familijnego, położonego pod północną ścianą kościoła, w malowniczem otoczeniu lip wiekowych. Dokoła grobu zgromadzili się parafianie Ruszczy i liczni żałobni goście. Z przedstawicieli władz byli w Ruszczy: p. delegat Laskowski, oraz prezydent m. Krakowa, dr. Szlachtowski.

Ks. biskup Puzyna w otoczeniu licznego duchowieństwa odmówił modlitwy pogrzebowe. Gdy odspiewano ostatnie *Salve Regina*, stanął na podwyższeniu prof. Kazimierz Morawski i wygłosił piękną mowę żałobną, w której podniósł znakomite usługi, oddane przez ś. p. Popiela społeczeństwu naszemu. Mowę swą zakończył prof. Morawski słowy:

„Kiedy tak wielki sługa boży i narodowy wstępuje z pełnemi rękami w progi wieczności, ma się prócz gorącego żalu pewne uczucie dumy, że społeczeństwo jeszcze takich ludzi wydaje. Ale w naszym biednym, skołatanym narodzie, stojącym w obec pomroczonej teraźniejszości, ogarnia jeszcze strach wielki, aby z ustąpieniem tych szlachetnych postaci, kiedy przyjdzie żyć z ludźmi o przeszłości żadnej lub bezbarwnej, nie zerwał się łańcuch, wiążący nasze serca z tem wszystkiem, zkąd czerpiemy zapał do działania i do tego, dla czego jedynie żyć i umierać warto. Wspominali oni na dni dawne, lub oglądali twarzą w twarz to, do czego nam serce się rwie, co żyje już tylko w pieśni. Ale i Mojżesz umierający zostawiał potomnym pieśń, jako hasło żywota, a twardy Rzymianin mówił: *Feminis lugere honestum est, viris meminisse.* I nasza pamięć, prócz do czynów przeszłości, przywiąże się do pomników tych ludzi, którzy najwięcej cierpieli i boleli; z ich grobów czerpać będzie siłę i podnietę na przyszłość. Pomniki takich ludzi, jak Szujski i pan Paweł, stać będą przed nami, jak drogowskazy, jak znaki przymierza z Bogiem i z naszą przeszłością. Ciała ich niechaj będą pogrzebione i spoczywają w pokoju, ale my u ich progów rozniecać będziemy iskrę nadziei, a takie obcowanie ze zmarłymi będzie najlepszym hołdem i najpiękniejszą wdzięcznością dla ich pamięci, modlitwą czynu, co będzie błogosławić ich duszom“.

Głębokie wzruszenie, które przy końcu przemówienia widocznie opanowało mowcę, udzieliło się także słuchaczom. Wśród rozrzewnienia ogólnego spuszczono zwłoki ś. p. Popiela do grobu, gdzie spoczęły obok zwłok niedawno tam pochowanej długoletniej towarzyszki życia i sędziwej starości zmarłego, ś. p. Emilii z Sołtyków Popielowej, obok zwłok zmarłego przed rokiem syna Marcina, i dawniej zmarłego syna ks. Kazimierza, w sąsiedztwie licznych, bliższych i dalszych krewnych, a między nimi nieodżałowanej pamięci Józefa Badeniego i Józefa Popiela.

Po skończonym smutnym obrzędzie goście pogrzebowi podejmowani byli śniadaniem, zastawionem w 5 salach i pokojach dworu Ruszeckiego, przez zgromadzoną prawie w komplecie rodzinę Popielów. Brakowało wśród niej dwóch najstarszych z żyjących jej członków, mianowicie ks. Arcybiskupa warszawskiego i p. Wacława Popiela, braci zmarłego, którzy z powodu choroby na pogrzeb zjechać nie mogli.

— **P. dr. Biliński,** prezydent generalnej dyrekcyi austryackich kolei państwowych, zwiedzał onegdaj biura kolejowe na dworcu w Krakowie, a wieczór spędził w domu państwa Madeyskich. Wczoraj rano w mieszkaniu swojem, w hotelu Saskim, udzielał p. prezydent audyencyj. Przedewszystkiem przyjął p. delegata Laskowskiego; następnie przedstawiły się deputacye. Pierwsza przedstawiła się deputacya Izby handlowo-przemysłowej krakowskiej. Deputacya prosiła p. prezydenta o życzliwość dla handlu i przemysłu krajowego, a zwłaszcza w sprawie taryf kolejowych. P. prezydent Biliński przyjął deputacyę nader uprzejmie, wysłuchał przedstawień o różnych żywotnych dla handlu i przemysłu sprawach, zapewnił wreszcie, że o ile będzie mógł, z chęcią je poprze i załatwi.

Druga z rzędu przedstawiła się deputacya m. Żywca, złożona z prezesa Rady powiatowej, p. Antoniego Michałowskiego i burmistrza Ludwika Dubowskiego; deputacya prosiła o urządzenie przystanku w mieście Żywcu, gdy dotąd przystanek jest w Zabłociu. Dalej przedstawiła się deputacya Zagórza, która wykazała, jak Zagórz wiele cierpi na tem, że wielu urzędników i służby ztamtąd przeniesiono, a warsztaty kolejowe coraz więcej są uszczuplane. Z kraju przybyła również deputacya, reprezentująca powiaty: pilzneński, ropczycki i mielecki, a złożona z pp. zastępcy prezesa Rady powiatowej w Pilznie, Piotra Garbaczyńskiego, oraz z pp. Mikołaja Reya, Juliana Bielańskiego, Tytusa Bujnowskiego, burmistrza m. Pilzna i Jana Siekierskiego, delegata Rady miejskiej w Ropczycach; deputacya prosiła o uwzględnienie interesów rzeczonych powiatów w rozkładzie ruchu kolejowego. Wreszcie burmistrz miasta Bochni, p. dr. L. S. Serafiński, imieniem Rady miejskiej i wydziału powiatowego prosił p. prezydenta o poparcie w sprawie budowy kolei Bochnia-Kalwarya, będącej w interesie miasta, której budowa przy obecnej drożyźnie i napływie chętnych rąk do pracy w korzystnych warunkach mogłaby być podjętą. Przybyli także na audyencyę hr. Karol Scipio w sprawie składów zbożowych, oraz prezes Rady powiatowej w Gorlicach, p. Miłkowski.

Prócz wymienionych deputacyj przybyli na audyencyę: prezes Rady powiatowej krakowskiej p. Alfred Milieski, poseł dr. August Sokołowski, radca miejski p. Czesław Kieszkowski, redaktor *Czasu* Michał Chyliński, naczelnik urzędu pocztowego i telegraficznego p. Dawidowski, prezes dr. Markiewicz, Henryk bar. Christiani, tudzież liczne grono urzędników kolei państwowych z zastępcą dyrektora p. Słonińskim.

Po audyencyach zwiedzał jeszcze p. prezydent biura kolejowe, a po obiedzie, urządzonym na jego cześć przez komitet krakowskiego Towarzystwa rolniczego, wyjechał wczoraj wieczorem do Wiednia.

— **Dar.** Elza z Kratterów Sawczyńska i dr Fryderyk Kratter, spełniając intencyę zmarłego ojca, który sobie nie życzył wystawnego pogrzebu, złożyli kwotę 200 zł. na ręce p. prezydenta Mochnackiego dla biednych m. Lwowa.

— **Komisya krajowa** dla spraw przemysłowych urządza dla posłów w gmachu sejmowym wystawę wyrobów krajowych szkół zawodowych. Wystawa trwać będzie od 13 do 19 b. m., i da pogląd na zakres nauki, wyrobów i w ogóle na wszystkie stosunki naszych szkół zawodowych.

— **Zaręczyny.** Przedwczoraj odbyły się we Lwowie zaręczyny panny Halki hr. Dunin Borkowskiej, córki posła do Rady państwa i na Sejm krajowy, marszałka powiatu borszczowskiego hr. Mieczysława z Mielnicy i Maryi z hr. Wodzickich, z p. Kazimierzem hr. Duninem Karwickim z Mizocza na Wołyniu.

— **Odezwa.** Komitet wybrany dla urządzenia obchodu 25-letniego jubileuszu „Sokołów“ ogłasza następującą odezwę:

Bracia Sokoły! Zbliża się droga nam wszystkim uroczystość jubileuszowa. W szerokim jej programie mieści się też, jak wiadomo, wydawnictwo „Księgi pamiątkowej“. *Przewodnik gimnastyczny* wyliczył już szczegółowo wszystkie działy publikacyi tej, która przedstawi całkowity, o ile możności, obraz ruchu gimnastycznego u nas, oraz pokrewnych mu na polu hygieny i pielęgnowania zdrowia młodzieży, usiłowań. Dziś zwracamy tylko uwagę waszą na dział V „Księgi pamiątkowej“, obejmującej fejleton. Pragnęlibyśmy tu zgromadzić: wspomnienia, wypadki ważniejsze, opisy rocznic, poezye, utwory muzyczne, pieśni i rysunki, do sokolstwa naszego odnoszące się i jego ideą natchnione. Im prac tych więcej, tem rzecz pełniejsza i poważniejsza, zadaniu swemu bardziej odpowiadająca! Do pióra więc bracia Sokoły — niech je prowadzi wspólny nam cel: Sokoła polskiego dobro, godne uczczenia jego czerwcowego święta!

Termin nadsyłania utworów: 15 kwietnia b. r. Rękopisy należy przesyłać do wydziału Towarzystwa „Sokoła“ we Lwowie (ulica Zimorowicza), albo na ręce p. Platona Kosteckiego, redaktora.

Platon Kostecki, przewodn. sekcyi wydawniczej.
Tadeusz Czapelski, sekretarz.

— **Z Akademii leśnej.** P. Wincenty Mazurkiewicz, rodem z Łąki, otrzymał w Akademii leśnej (Hochschule für Bodencultur) w Wiedniu, stopień naukowy państwowo egzaminowanego technika leśnego.

— **Z Towarzystwa lekarskiego.** Posiedzenie naukowe sekcyi lwowskiej Towarzystwa lekarzy galic. odbędzie się w sobotę, dnia 12 marca b. r. o godzinie 6 wieczorem (Rynek l. 10). Porządek dzienny: 1. O organizacyi komórki, wykład z demonstracyą, dr. Kadyj. 2. Przedstawienie chorych, dr. Ziembicki.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 11 marca 1892 r. Barometr opada.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 10 marca do 12 w południe dnia 11 marca b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku południowo-wschodni, co do siły mierny stan nieba zmienny, a powietrze bardzo wilgotne (85 proc. wilg. względnej), opad śnieg, wysokość opadu 0,0 mm.

Srednia temperatura w tym czasie była —1,8°C., najwyższa +2,0°C. wczoraj po południu, najniższa —4,0°C. w nocy.

Dziś rano padał śnieg nieznaczny.

Zniżka barometryczna 740 do 745 mm. znajdowała się na morzu Niemieckiem; zwyżka 770 do 765 mm. w środkowej Rossyi.

Stan barometru zredukowany do poziomu morza, był dziś o godz. 12 w południe 751 mm.

Prognoza na dobę 12 marca 1892 roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku południowo-wschodni, co do siły mierny (3), średnia temperatura doby podniesie się do —1°C., stan nieba będzie zmienny, a względna wilgotność powietrza około 85 proc.; opad śnieg nieznaczny, zresztą pogodnie.

— **Kradzież w kościele.** W Złoczowie przed kilku dniami niewyśledzeni dotychczas sprawcy okradli kościół miejscowy, zabrawszy nocą kielich złocony, dwa lichtarze i 30 zł. gotówką. Śledztwo w toku.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Amelia z Langów Puchalska, właścicielka dóbr, urodzona w r. 1813.

W Platerowie na Litwie, hrabianka Alina Platerówna, w 20 roku życia.

W Krakowie, Leonard Leopold Kalinowski, adept sztuki dramatycznej, w 22 roku życia.

W Paryżu, Stefan Arago, konserwator muzeum luksemburskiego, brat wielkiego astronoma.

— **Samobójstwo.** *Gazeta Przemyska* donosi: Podporucznik artyleryi polowej, K. zaciągnąwszy znaczniejsze długi u lichwiarzy przemyskich, którym podołać nie mógł, wydalił się przed kilku dniami z Przemyśla. Na doniesienie karczmarza w Rawie ruskiej, gdzie pomieniony podporucznik dla posilenia się stanął, zawezwał go żandarm o legitymacyę. Podporucznik K. nie mógł się wylegitymować; wtedy przyaresztował go żandarm i zaprowadził do koszar żandarmeryi w celu przesłuchania przez komendanta posterunku. Zanim jednak żandarm zdołał swemu przełożonemu zdać raport, podporucznik K. pojmując przykre położenie, w jakiem się znalazł, dobył rewolweru i.... przyłożywszy go sobie do skroni, przerwał pasmo swego życia.

Pogrzeb samobójcy odbył się z wszelkiemi honorami wojskowemi w Jarosławiu we środę dnia 9 b. m.

— **Zabójstwo na granicy.** Czerniowiecka *Gazeta Polska* donosi: Dnia 7 b. m. przed południem, mieszczanka z Bojan, nazwiskiem Teślukowa, matka kilkorga dzieci, udała się do granicznej wsi rumuńskiej Kotul Sinecheu, w odwiedziny do krewnych. Kiedy nad wieczorem stamtąd powracała, na samej granicy, strzelił do niej graniczny żołnierz rumuński i położył ją trupem. O wypadku doniesiono natychmiast Starostwu w Czerniowcach.

— **Z Wiednia.** *Neues Wiener Tagblatt* ogłasza interwiew prof. Adamkiewicza, względem wynalazku leczenia raka. Prof. Adamkiewicz oświadczył, że jeszcze przed Kochem wpadł na myśl, że własne wydzieliny bakteryj działają na nie zabójczo; rak nie jest wprawdzie, według Adamkiewicza, chorobą baccylusową, ale i celki rakowe tworzą podobnież wydzieliny zabójcze dla nich samych. Jeżeli się gdzie zrobi z tych wydzielin injekcye, to następuje bez chirurgicznej operacyi wydzielenie, albo przetwór nowotworu; Adamkiewicz nie utrzymuje, jakoby osiągnął już rezultaty zupełnego wyzdrowienia, ale sądzi, że znalazł drogę, na której do celu dojść będzie można. Oświadczył on, że będzie dalej robił doświadczenia, ale na przyszłość tylko na chorych, wskazanych sobie przez profesorów Uniwersytetu.

— **Guwernantka.** Pod tym tytułem donieśliśmy przed kilku dniami o procesie, wytoczonym przed sądem w Radomiu, pannie Desirée de Sardou, guwernantce francuskiej, oskarżonej o kradzież brylantów w domu swych chlebodawców pp. Krasuskich w Smogorzewie. Otóż teraz donoszą, że panna Sardou została od oskarżenia zupełnie uwolniona. Podejrzenie padło na pannę S. z powodu, iż w tiurniurze oskarżonej znaleziono 78 rubli i w szkaplerzu, leżącym na komodzie brylant pani Krasuskiej. Po wysłuchaniu świadków i obrony, sąd wydał wyrok uniewinniający.

— **Niebywały wybuch nafty** nastąpił w Łężynach pod Żmigrodem — jak nam ztamtąd donoszą — w szybie wierconym przez p. Mac Garvey'a dnia 4 marca. Strumień naftowy buchnął z niezmierną siłą, rozlewając wokół drogocenny produkt. W krótkim czasie zapełniono wszystkie rezerwoary i naczynia, jakie można było dostać i z trudem zamknięto studnie. Największy to pewno z dotychczas znanych wybuchów, a w zdumienie wprawia siła gazów, która z głębiny 400 metrowej szybu, tak wysoko strumienie nafty wyrzuca.

Notatki literacko-artystyczne.

P. Roman Żelazowski, artystyczny kierownik teatru krakowskiego, który talentem swoim zdołał utrzymać świetną tradycyę w tamtejszym teatrze, wyjeżdża do Królestwa na szereg gościnnych występów. Znany u nas zaszczytnie artysta przedstawi tam całą galeryę znakomicie pojętych postaci, zaczerpniętych z jego obfitego, wyborowego repertoaru.

GŁOSY PUBLICZNE.

Podziękowanie.

Polskie akademickie stowarzyszenie „Ognisko“ w Wiedniu otrzymało od JW. p. hr. Romana Potockiego, prezesa byłego komitetu balu polskiego w Wiedniu, jednorazowy datek w kwocie 300 zł. w. a., za który to dar wspaniałomyślny składamy Ofiarodawcy najgłębsze podziękowanie całego Stowarzyszenia.

Wydział.

Sejm krajowy.

(*V. posiedzenie 3ciej seryi VI peryodu.*)

Lwów, 11 marca.

(§) J. E. Marszałek krajowy ks. Sanguszko zagaja o godzinie 11 min. 25 posiedzenie. Obecnych 84 posłów.

Ks. Marszałek zawiadamia o udzieleniu 3-dniowego urlopu p. Rogoyskiemu, zaś Izba udziela urlopu p. Bilińskiemu do końca sesyi sejmowej.

Sekretarz poseł Wiktor odczytuje spis petycyj, z których ważniejsze podajemy:

Wydział powiatowy w Brodach, z prośbą gminy Chmielno, o zapomogę z powodu niedostatku.

Wydział pow. w Kosowie, w sprawie reformy obowiązujących ustaw hipotecznych.

Wydział pow. w Zaleszczykach, o ustanowienie w Czortkowie seminaryum nauczycielskiego, i o ustanowienie sądu obwodowego w Czortkowie.

Gmina Ostrów i okoliczne pow. łańcuckiego, o oddanie gminom rozsądzania spraw o obrazę honoru.

Gminy Czasław, Zabłocie, Bodzanów, o pomoc z powodu nieurodzaju.

Adwokaci krajowi w liczbie 78 z prowincyj, o uznanie interesów hipotecznych, przy których interweniuje adwokat, jako zastępca prawny, za drobiazgowe.

Komitet Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie, o podwyższenie stałej subwencyi na cele Towarzystwa.

Towarzystwo gorzelników polskich, o subwencyę dla dwóch gorzelników, celem studyowania nowej metody fabrykacyi drożdży prasowanych w Niemczech.

Kilkadziesiąt petycyj nauczycieli szkół ludowych, o podwyższenie płac i dodatki drożyźniane.

Kilka petycyj o subwencyę kształcenia się w muzyce, śpiewie i innych sztukach pięknych.

Ogółem wpłynęło dotąd 590 petycyj, które odesłano do właściwych komisyj.

Pos. Sawa zabrał głos przy petycyi 29 włościan z górskiej wioski Bilicz, o uchylenie niesłusznie nałożonego na nich przez starostwo Staregomiasta podatku zarobkowego „od handlu owocami“, zwracając uwagę Sejmu na tę petycyę.

Pos. Siczyński zwraca uwagę na petycyę nauczyciela Taraszczuka w Stryjówce, o podwyższenie płacy. Podczas konskrypcyi przeszło 190 członków gminy Stryjówki przeszło dla zarobku do Rossyi, wskutek czego nie zostali wciągnięci do spisu ludności, co na płacę nauczycieli wywarło taki wpływ, iż chociaż do 5000 ludności przy konskrypcyi brakło tylko 5 dusz, nie przeniesiono nauczyciela do wyższej klasy płac.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego zabrał głos komisarz rządowy, radca Dworu hr. Łoś, aby odpowiedzieć na wniesione interpelacye:

Mam zaszczyt odpowiedzieć na dwie interpelacye, wniesione na posiedzeniu wys. Sejmu z dnia 7 marca b. r. przez posłów ks. dr. Chotkowskiego i tow. i przez p. Potoczka i tow. w sprawie przyjścia z pomocą ludności dotkniętej niedostatkiem.

Jak już wspomniał szan. członek Wydziału krajowego p. Romanowicz w odpowiedzi danej na interpelacyę w tej samej sprawie, wystosowaną do Wydziału krajowego; c. k. Namiestnictwo powziąwszy wiadomość o niedostatku panującym w niektórych okolicach kraju, zarządziło zbadanie stanu rzeczy przez właściwe Starostwa.

Wynik tych badań przedstawiony został na wspólnej konferencyi delegatów Wydziału krajowego i Namiestnictwa, a następ-

pnie przedłożony wys. Ministerstwu w celu wyjednania pomocy państwowej dla ludności niedostatkiem dotkniętej.

Skutkiem tego jest, że Galicya zaliczoną została do rzędu tych krajów koronnych, dla których ustawą państwową z 29 lutego b. r. przeznaczono ze Skarbu Państwa kwotę 360.000 zł. w. a., z której będą udzielane bezzwrotne zapomogi na zakupno żywności i ziarna do zasiewów.

W jakiej kwocie Galicya w zasiłku tym udział mieć będzie, tego na razie liczebnie oznaczyć nie mogę, gdyż będzie to zależeć od rzeczywistej potrzeby, a miarą tej potrzeby będzie między innemi także wysokość kwoty, jaką wys. Sejm z funduszów krajowych na ten cel przyznać raczy, ewentualnie także wysokość kwot, jakie z funduszów powiatowych uchwalone być mogą.

Nadmieniam tylko, że — jak to już oświadczył zastępca Rządu przy obradach nad projektem ustawy w Radzie Państwa — c. k. Rząd w razie, gdyby się okazało, że uchwalona kwota nie jest wystarczającą, nie omieszka przystąpić do wydania dalszych stanowi rzeczy odpowiednich zarządzeń.

Co do pytania, kiedy Rząd zamierza przystąpić do rozdziału kwoty na Galicyę przypadającej, nadmieniam, że jakkolwiek według §. 3 ustawy z 29 lutego b. r. zapomogi mają być udzielane przez Władze państwowe, postanowienie to nie wyklucza poprzedniego porozumienia się z władzami autonomicznemi; a gdy takie porozumienie jest z wielu względów wskazane, wydane zostały w tym duchu właściwe zarządzenia, poczem na podstawie osiągniętego porozumienia bezzwłocznie będzie można przystąpić do udzielania zapomóg.

Na dalsze pytanie, czy Rząd zechce przyjść z pomocą ludowi dotkniętemu klęską głodową, przez bezpłatne przewożenie kolejami Państwowemi żywności i ziarna, oraz ziemniaków na czas wiosennych zasiewów, oświadczam, że właśnie dnia 7 marca b. r. nadszedł dekret generalnej dyrekcyi kolei Państwowych do Prezydyum Namiestnictwa, według którego przyznane zostały znacznie zniżone taryfy na czas od 7 marca do końca maja b. r. dla przesyłek kukurudzy i ziemniaków do gmin, położonych w powiatach politycznych: Biała, Bochnia, Chrzanów, Kraków, Myślenice, Wadowice, Wieliczka i Żywiec, ze stacyj wschodnich wszystkich kolei Państwowych w Galicyi i na Bukowinie, z wyjątkiem kolei Lwów-Bełzec i lokalnych kolei kołomyjskich, któremi takie transporta prawdopodobnie przechodzić nie będą i z wyjątkiem lokalnych kolei bukowińskich, z których zarządem generalna dyrekcya kolei Państwowych jeszcze rokowania w tej kwestyi prowadzi. Warunkiem przyznania znizonych taryf jest, aby przesyłki wynosiły co najmniej 10.000 kilogramów i aby pokryte były kartami zamówienia, wystawionemi przez odnośną zwierzchność gminną, względnie przełożonego obszaru dworskiego i potwierdzonemi przez właściwą Władzę polityczną, wreszcie, aby były adresowane do zwierzchności gminnej, względnie przełożonego obszaru dworskiego.

Co się tyczy wreszcie kwestyi odpisania podatków w powiatach niedostatkiem dotkniętych, zaznaczyć muszę, że odpisanie podatków tylko w wypadkach w ustawie z dnia 6go czerwca 1888 Dz. p. p. nr. 81 wskazanych, i pod warunkami tam określonemi nastąpić może, że jednak w szerokich ramach tej ustawy przyznane być mogą daleko idące ulgi podatkowe. W tej mierze zapewnić mogę szan. pp. interpelantów, na podstawie informacyi zasiągniętej w miejscu kompetentnem, że Władze skarbowe postępować będą z wszelką możliwą względnością, przyczem tylko nadmieniam, że według istniejących przepisów, także i przyznanie ulg podatkowych nie może mieć miejsca ryczałtowo dla całych powiatów lub okolic, lecz nastąpić może tylko indywidualnie, po zbadaniu warunków w ustawie wskazanych.

W końcu jeszcze dodaję, że ludność dotknięta niedostatkiem, będzie mieć obfitą sposobność zarobku przy budowach dróg i przy budowlach wodnych na rzekach zachodnio-galicyjskich, które bądź już rozpoczęte i niedokończone, bądź już ostatecznie zatwierdzone zostały i z wiosną r. 1892 przyjść mogą do wykonania.

I tak, na budowę drogi Zarzecze-Domostawa, w powiecie Niskim, Ministerstwo spraw wewnętrznych reskryptem z 15 lutego b. r. przyznało z ogólnej subwencyi 70.000 zł. w. a., na rok bieżący kwotę 35.000 zł. w. a., z której pierwsza rata w kwocie 15.000 zł. w. a. do rąk prezesa Rady powiatowej już wyasygnowaną została.

Na budowę drogi Zembrzyce-Biertowice w powiatach: myślenickim i wadowickim przyznano z funduszów państwowych na rok bieżący kwotę 10.000 zł. w. a., z której kwotę 5.000 zł. w. a. już asygnowano na ręce prezesa Rady powiatowej w Myślenicach.

Budowle wodne, które z wiosną b. r. przyjść mogą do wykonania na rzekach: Sole, Wiśle, Rabie, Dunajcu, Wisłoku i Wisłoce, wymagają nakładu w sumie około 500.000 zł. w. a., z czego przypada wyłącznie na Rząd okrągło 434.000 zł. a. w., na kraj okrągło 33.000 zł., na konkurencyę prywatną 33.000 zł.

Z kosztów tych przypada pewna część na materyały, lecz bardzo znaczne fundusze dostać się mogą do rąk ludności zarobkującej.

Na tem samem posiedzeniu wys. Sejmu wniesioną została przez J. E. Jana hr. Tarnowskiego i towarzyszy interpelacya do komisarza rządowego w sprawie tworzenia się zatorów na Wiśle pod Tarnobrzegiem.

Na tę interpelacyę mam zaszczyt odpowiedzieć co następuje:

Przedewszystkiem sprostować muszę twierdzenie zawarte w interpelacyi, jakoby zatory powtarzały się w ostatnich czasach zawsze w jednem i tem samem miejscu — o tyle, że jak w samej interpelacyi zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy podano, lody wiślane zatrzymały się w r. 1892 między Sandomierzem a ujściem Sanu, to jest w kilometrze 277 pod Łapiszowem, w roku 1891 zaś stanęły poniżej Dzikowa przy kilometrze 258 a w roku 1890 pod Nagnajowem przy kilometrze 246; miejsca te są zupełnie różne i znacznie od siebie oddalone. I tak czoło zatoru z r. 1892 stoi 19 kilometrów poniżej takiego czoła z r. 1891 a 31 kilometrów poniżej czoła z r. 1890.

Już ta sama okoliczność, a bardziej jeszcze zupełnie odmienny układ koryta rzeki w każdej z trzech wspomnianych miejscowości, czyni wątpliwym wpływ powodów czysto lokalnych na zatrzymywanie się lodów a nastręcza przypuszczenie, że działa tu jakiś powód natury ogólniejszej.

Tym powodem jest niekorzystny kierunek rzeki płynącej z południowego-zachodu ku północnemu-wschodowi a względnie północy, gdzie rzeka, jako w pasie niższej temperatury — dłużej pozostaje zamarznięta. Lody puszczają w górnej przestrzeni Wisły kilka dni rychlej aniżeli w dolnej, skutkiem czego zatory się tworzą.

W roku 1891 Wisła zrzuciła lody pod Krakowem 7 marca, a lody te przypłynęły 8 marca wieczorem pod Zakrzów poniżej Tarnobrzega, gdzie zastały całą rzekę zupełnie jeszcze zamarzniętą; oczywiście musiały się tu zatrzymać i zator utworzyć, najzupełniej niezależnie od stanu koryta rzeki pod względem regulacyi.

I wtym roku górna Wisła wpierw lody zrzuciła, jak ze sprawozdania Starosty w Tarnobrzegu wynika.

Ponieważ obecna zima wytwarza z powodu ciągłej zmiany mrozu z odwilżą, anormalnie wiele lodu, gdyż od początku stycznia do tej chwili rzeki zachodnio-galicyjskie były już trzy razy zamarznięte i trzy razy lody zrzuciły, o w ostatnich dniach prawdopodobnie po raz czwarty zamarzły, przeto i zator pod Sandomierzem stał się o wiele dłuższym aniżeli to zazwyczaj bywa.

Rząd byłby z pewnością skłonny do zbadania przez właściwe organa, o ile uzasadnione jest przypuszczenie, że tamy regulacyjne utrudniając odpływ lodów, są powodem tworzenia się zatorów, zwłasza, że gdyby wynik badania okazał słuszność owego przypuszczenia, odpadłaby oczywiście potrzeba ponoszenia dalszych wydatków na regulacyę Wisły.

Gdy jednak przestrzeń Wisły, o której mowa, stanowi granicę monarchii, a według konwencyi międzynarodowej między Austryą i Rossyą z r. 1864 (Dz. p. p. z 13 stycznia 1872) wszystko co się odnosi do robót regulacyjnych na tej przestrzeni, tylko za wspólnem porozumieniem się obu interesowanych państw to jest Austryi i Rossyi nastąpić może, przeto jedynym kompetentnym organem do ocenienia całej sprawy i przedstawienia odnośnych wniosków obu Rządom, jest komisya międzynarodowa dla regulacyi pogranicznych przestrzeni Wisły i Sanu, która w myśl §. 6 powołanej konwencyi, tok regulacyi ustanawia.

Komisya ta, złożona z czterech delegatów austryackich, między którymi był c. k nadradca budownictwa Iszkowski z Ministerstwa spraw wewnętrznych, a z sześciu delegatów rossyjskich, między tymi dwóch zastępców ministerstwa komunikacyi, a więc złożona z 10 ludzi fachowych — objechała w czasie od 23 do 27 maja r. 1891 przestrzeń graniczną Wisły od Niepołomic do Zawichosta i na podstawie poczynionych przy tych oględzinach spostrzeżeń, tudzież planów przedstawionych jej przez rossyjskich i austryackich inżynierów, przyszła do wniosków wręcz przeciwnych przypuszczeniu zawartemu w interpelacyi o szkodliwości tam regulacyjnych, to jest nasamprzód do wniosku, że tam jest za mało, że dotychczas wykonanemi budowlami zdołano spędzić tylko część piasków z koryta rzeki, a pozostałe mielizny sprzyjają tworzeniu się zatorów. Powodem tego jest zbytnia szerokość trasy, to jest tego pasu, który stanowić ma koryto rzeki po zupełnem jej uregulowaniu; trasę tę należy zatem zwęzić, co obecnie jeszcze łatwo da się osiągnąć.

Austryaccy członkowie komisyi, uwzględniając w możliwych granicach memoryały, które JE. Jan hr. Tarnowski w roku 1891 w sprawie regulacyi Wisły był opracował, podnieśli, że w pierwszej linii zachodzi potrzeba ostatecznego uporządkowania dolnej przestrzeni Wisły granicznej, a komisya przyjęła ten wniosek za swój, i dała mu wyraz w ustępie IV protokołu komisyjnego, który opiewa, jak następuje:

„Ponieważ zabudowanie trasy normalnej, ze względu na zachodzące okoliczności, nie może odrazu na całej granicznej przestrzeni Wisły nastąpić, przeto należałoby na ten cel wyznaczyć dolną część Wisły, około 32 kilometry długości, między Tarnobrzegiem a Chwałowicami.

Za tą propozycyą przemawiają między innemi następujące powody:

1) Konieczność zupełnego wykończenia sekcyi rzeki, dla wykazania rzeczywistych korzyści, wynikających z wykonania robót regulacyjnych i osiągniętych przez te roboty skutków, która to sekcya stanowić zarazem będzie niezbity dowód trafności systemu regulacyjnego, stosowanego na granicznej przestrzeni Wisły.

2) Nagląca potrzeba zapobieżenia w 32-kilometrowej przestrzeni tworzeniu się zatorów, które powodują przerwy wałów i wywołują w skutek tego pożałowania godne katastrofy".

„Celem umożliwienia systematycznego postępowania na wymienionej przestrzeni Wisły, wypada, jak się samo przez się rozumie, wykonywać budowle regulacyjne równocześnie na obydwóch brzegach, w należytym i odpowiednim porządku, tudzież należy, aby obydwa Państwa ościenne poświęcały na ten cel w ciągu następującego pięciolecia, aż do zupełnego osiągnięcia skutku, nie mniej, jak $1/4$ część z przeznaczonych corocznych dotacyj".

Tyle z protokołu komisyi międzynarodowej.

Wobec takiego stanu rzeczy, ponowne zbadanie sprawy i przestrzeni, o którą chodzi, byłoby bezprzedmiotowe, gdyż wobec międzynarodowego jej charakteru, mogłoby ono nastąpić znów tylko przez komisyę międzynarodową, i co najwięcej, mogłoby doprowadzić do wyniku, staraniem austryackich członków komisyi już osiągniętego.

Ponieważ wspomniany codopiero protokół komisyi międzynarodowej zatwierdzony został, wedle postanowień konwencyi, przez tutejsze Ministerstwo spraw wewnętrznych, i spodziewać się należy, że wkrótce nastąpi także zatwierdzenie przez Rząd rossyjski — zaczem poszłoby wykonanie — przeto pozostaje mi tylko zapewnić wys. Izbę, że władze rządowe, zaraz po zatwierdzeniu owego protokołu przystąpią do wykonania potrzebnych budowli, i w ten sposób zrobią to, co w danych warunkach, zdaniem grona ludzi kompetentnych, uczynić można, aby ile możności zapobiedz katastrofom zatorowym.

Członek Wydziału krajowego, dr. Wereszczyński, odpowiada na interpelacyę p. Mizi, w sprawie regulacyi rzeki Soły i dopływów, w powiecie żywieckim, celem dostarczenia ludności zarobku. W tym względzie przedłożył już Wydział krajowy swe wnioski Sejmowi. Roboty, których koszt wyniesie 6400 zł., starać się będzie Wydział przyspieszyć, a celem przyjścia z pomocą ludności, zagrożonej głodem jest dalsze sumy użyć na roboty regulacyjne.

P. Struszkiewicz interpeluje komisarza rządowego, czy Rząd nie uważałby za stosowne zmienić rozporządzenie Namiestnictwa z 12 grudnia 1889, l. 86.538, którem na podstawie rozporządzenia ministeryalnego zarządzono, by nierogacizna, przeznaczona do przewozu kolejowego, była poddawaną 24-godzinnej konfinicyi na stacyi zbiorowej, celem dokonania obserwacyi weterynaryjnej.

Komisarz rządowy radca Dworu hr. Łoś:

Na tę interpelacyę mogę zaraz odpowiedzieć:

Rozporządzenie Namiestnictwa z 12go grudnia 1889 było wydane w czasie, gdy zaraza pyskowo-racicowa była w kraju znacznie rozszerzona, a rozciągnięcie ściślej kontroli weterynarno-policyjnej nad obrotem handlowym nierogacizny było koniecznym warunkiem, aby kraj nasz od handlu wywozowego nierogacizny nie został zupełnie odcięty. Wydane zarządzenia okazały się nadzwyczaj skutecznemi i z przyjemnością oznajmić mogę, że zaraza ta jest już obecnie na wygaśnięciu i spodziewać się należy, że w krótkim czasie zupełnie stłumioną zostanie. Aby jednak ten zadawalniający stan rzeczy utrzymać i nadal, co niewątpliwie leży w interesie handlu wywozowego zwierząt racicowych, musi być kontrola weterynarno-policyjna i nadal z całą ścisłością wykonywaną, gdyż tym tylko sposobem zyskać będzie można pełne zaufanie zagranicy do naszego handlu wywozowego.

Zarządzenie, do którego się interpelacya odnosi, miało na celu: nie dopuszczać do transportu nierogacizny podejrzanego pochodzenia; oglądaczowi na stacyi kolejowej dać czas i fizyczną możność do zbadania legalności i ważności paszportów bydlęcych i certyfikatów zamówienia, oraz do potwierdzenia na każdym paszporcie wyniku i podania daty i miejsca oględzin, wreszcie do dokładnego zbadania stanu zdrowia każdej sztuki przed załadowaniem do wagonu.

Dla dokonania tych czynności jest koniecznem, aby stada nierogacizny przypędzane były przynajmniej kilkanaście godzin przed ich załadowaniem do wagonów.

Nadto uwzględnić należy, że obecnie znajduje się w kraju tylko jeden zakład obserwacyjny dla nierogacizny w Białej i leży w interesie handlu wywozowego, aby zakład ten ile możności był ochroniony od zapowietrzenia.

Skoro jednak otwarty zostanie drugi zakład obserwacyjny dla nierogacizny w Krakowie, co w krótkim czasie nastąpi i uchylone zostaną istniejące jeszcze dziś obostrzenia handlu nierogacizny, a tem samem ulegną zmianie obecnie istniejące przepisy, normujące wywóz nierogacizny z kraju i przepisy te będą jednakie dla nierogacizny wszelkich kategoryj, przeznaczonej do wywozu, wówczas władza weźmie także pod rozwagę, czy i o ile zarządzenie co do zgłaszania trzody, przeznaczonej do transportu kolejowego na 24 godzin przed załadowaniem do wagonów, będzie mogło być zmienione.

Co do drugiego pytania, czy zastosowanie zarządzenia, o którem mowa, do przesyłek sztuk pojedyńczych, szczególnie przesyłanych jako sztuki rozpłodowe z chlewni zarodowych da się usprawiedliwić względami sanitarnemi — mogę zapewnić wys. Izbę, że władze nigdy nie utrudniały transportu nierogacizny z chlewni zarodowych, i że każda prośba właściciela takiej chlewni o zwolnienie od przetrzymywania przez 24 godzin w chlewach spędowych pojedyńczych sztuk do transportu przeznaczonych, zawsze była uwzględnianą, o ile w miejscu ich pochodzenia nie panowała zaraza pyskowa.

W obec zadawalniającego stanu zarazy pyskowej i racicowej w kraju, mogę zresztą oświadczyć, że Namiestnictwo zarządzi już teraz zmianę odnośnego ustępu rozporządzenia z 12 grudnia 1889 o tyle, że nierogacizna, pochodząca z chlewni zarodowych, zostanie wyłączona od obowiązku zgłaszania jej na 24 godzin przed załadowaniem.

Z porządku dziennego odesłała Izba w pierwszem czytaniu następujące sprawozdania Wydziału krajowego:

1. W przedmiocie uregulowania drobnej sprzedaży soli, — do komisyi gospodarstwa krajowego.

2. W przedmiocie budowy pawilonu chirurgicznego przy szpitalu św. Łazarza w Krakowie, — do komisyi budżetowej.

3. O petycyi lekarzy krajowego szpitala powszechnego we Lwowie w przedmiocie pomnożenia służby lekarskiej pomocniczej, — do komisyi budżetowej.

4. Z projektem ustawy o policyi ogniowej dla gmin wiejskich i obszarów dworskich, — do komisyi administracyjnej.

Wicemarszałek ks. metropolita Sembratowicz obejmuje przewodnictwo.

Nastąpiło z kolei pierwsze czytanie wniosku posła Siczyńskiego i towarzyszy o zmianę postanowień §§. 18 i 22 ustawy krajowej o kosztach zakładania i utrzymywania publicznych szkół ludowych — w tym kierunku, aby kary pieniężne za nieposyłanie dzieci do szkoły mogły być użyte na zaopatrzenie ubogich uczniów w odzież i przybory szkolne.

P. Siczyński motywując swój wniosek podniósł, że sprawa ta była już traktowaną w Sejmie i komisya szkolna oświadczyła się wówczas za nią, lecz z powodu trudności formalnej natury ówczesny wniosek nie został w Izbie uchwalony.

Ludność i koła nauczycielskie domagają się zmiany tej ustawy a i kraj. Rada szkolna zgadza się w zasadzie na tę zmianę. Mowca oświadcza, że przez podniesienie dotacyi nauczycielom nie uratuje się bankrutującego szkolnictwa ludowego, jak nie uratowano za ś. p. Zyblikiewicza tegoż szkolnictwa przyspieszeniem tempa przy zakładaniu szkół. Nawet najlepszy nauczyciel nie wykaże rezultatów dodatnich, jeżeli frekwencya nie będzie regularną a największa liczba szkół nie usunie analfabetów, dopóki jedna trzecia część dzieci obowiązanych do nauki nie będzie jej pobierała z przyczyny ubóstwa rodziców. Jest to — zdaniem mowcy — rzecz ważna i z tego względu, że takie dzieci dla braku odzieży nie uczęszczają do kościołów i wzrastają w ciemnocie i zdziczeniu bez wychowania religijnego.

Przymus i bezpłatność nauki nie wiele pomagają, trzeba zatem pomyśleć o tem, aby i młodzież najuboższych warstw mogła korzystać ze szkoły i nie usuwała się zpod umoralniającego wpływu Kościoła. Mowca oświadcza, że dać ubogim dzieciom odzież i przybory do nauki, znaczy dać im przystęp do szkoły. Niech grosz ściągnięty z tych, którzy z uporu nie posyłają dzieci do szkoły, chociaż mogą, idzie na szkolne potrzeby tych, którzy radziby uczyć się, ale nie mają o czem.

P. Siczyński podnosi, że sprawa szkolnictwa ludowego to pierwszorzędna sprawa krajowa. Państwo i kraj obowiązane do ofiar a miejscowe czynniki do pomocy. Nauczycielstwo ludowe na etacie krajowym przy udziale budżetu państwowego — szkoła i zaopatrzenie jej w środki naukowe a ubogich dzieci w odzież i przybory do nauki, to — zdaniem mowcy — najwłaściwsze rozwiązanie sprawy szkolnictwa ludowego.

Pod względem formalnym prosi mowca o odesłanie jego wniosku do komisyi szkolnej, co też Izba uchwala.

Z kolei przystąpiono do pierwszego czytania wniosku pos. Merunowicza i towarzyszy w przedmiocie utworzenia funduszu pożyczkowego dla gmin na budowę szkół.

Pos. Merunowicz motywując swój wniosek, podnosi, że w obecnej chwili najpilniejszą rzeczą jest polepszenie bytu nauczycieli, gdyż od tego zależy powstrzymanie cofania się organizacyi szkół. Stan finansowy kraju nie pozwala także na zbyt hojne wkłady nawet tam, gdzie one są rzeczywiście potrzebne, mimo to ponowił wnioskodawca swój wniosek, gdyż właśnie obecnie panuje w kraju tak żywy ruch w zakresie budowania szkół, jak nigdy dotąd nie panował. Mowca żąda uchwalenia wniosku ze względów słuszności. Obowiązek budowania szkół jest bowiem dla wszystkich gmin jednakowy, ale nie są jednakowe zasoby wszystkich gmin. Sprawiedliwość wymaga więc, aby ogół przyszedł w ponoszeniu tego ciężaru z pomocą mniej zamożnym gminom.

Pod względem formalnym prosi mowca o odesłanie wniosku do komisyi budżetowej. Izba uchwala.

Ks. Marszałek Sanguszko obejmuje napowrót przewodnictwo.

Izba przystępuje do pierwszego czytania wniosku posła Okuniewskiego i towarzyszy, o zmianę art. 11, 13 i 17 ustawy z dnia 1 stycznia 1889 nr. 16 Dz. ust. kr. w tym kierunku, aby nauczycielom klasy V wymierzano płace klasy IV, jeżeli liczba ludności gmin, do szkoły wcielonych, przenosi 2000.

Po krótkiem umotywowaniu przez wnioskodawcę, odesłano ten wniosek do komisyi szkolnej.

Z porządku dziennego nastąpiło pierwsze czytanie wniosku posła Okuniewskiego i towarzyszy, w przedmiocie zniesienia patronatu kościelnego.

P. Okuniewski powołuje się w motywach swego wniosku, że jeszcze rozp. Minist. z d. 10 czerwca 1849 postanowił Rząd, ze względu na zamierzone w niedalekiej przyszłości zniesienie patronatu kościelnego, nie przedsiębrać żadnych większych wydatków z patronatem połączonych. Mowca podnosi, że obecne prawo patronatu jest przestarzałe, zkąd n. p. obce wyznania przychodzą do ponoszenia ciężarów Pod względem formalnym domaga się odesłania wniosku do komisyi administracyjnej.

P. Kowalski oświadcza, że uznając w tej sprawie także kompetencyę władz duchownych, głosować będzie przeciw temu wnioskowi.

Przystąpiono tedy do głosowania. Za wnioskiem odesłania do komisyi administracyjnej głosowała cała lewica, Rusini, z wyjątkiem pp. ks. Metropolity Sembratowicza i ks. Kowalskiego, następnie pp.: ks. Jerzy Czartoryski, Stanisław hr. Stadnicki. Za wnioskiem oświadczyło się tylko 34 posłów.

Wniosek p. Okuniewskiego upadł zatem i nie będzie wcale w komisyi merytorycznie rozbierany.

Przystąpiono do pierwszego czytania wniosku posła Potoczka i towarzyszy, o wcielenie obszarów dworskich do związku gmin.

P. Potoczek motywując swój wniosek podniósł, że gminy przeciążone są podatkami a natomiast mało mają sił intelektualnych i dla tego nie mogą spełniać należycie swego zadania. Gdyby obszary dworskie wcielono do związku gmin, wówczas podatki by się zmniejszyły, a gminy pozyskały siły inteligentne. Ludność wiejska, wybierając szlachtę z okręgów mniejszej własności, dał jej dowód swego zaufania, niechże szlachta da dowód, że rozumie potrzeby ludu. (*Oklaski*). Zgodnie z życzeniem p. Potoczka, wniosek jego odesłano do komisyi gminnej.

Z porządku dziennego nastąpiło pierwsze czytanie wniosku posła Antoniewicza i towarzyszy w sprawie reformy ordynacyi wyborczej do Rady Państwa, Sejmu krajowego i Rad powiatowych na zasadzie powszechnego prawa głosowania, ewentualnie zaś na zasadzie bezpośredniego tajnego głosowania także w kuryi gmin wiejskich.

P. Antoniewicz podniósł przy umotywowaniu swego wniosku, że osobiste prawo udziału w głosowaniu powinno przysługiwać każdemu, kto w ogólności jest w używaniu praw cywilnych i powoływany jest do wykonywania obowiązków obywatelskich. Na podstawie różnych wywodów prawniczych starał się to twierdzenie uzasadnić. Wnioskodawca domagał się odesłania wniosku do komisyi prawniczej. W głosowaniu oświadczyło się jednak za tem tylko 25 posłów. Głosowała „za“ część lewicy. Rusini i p. Stanisław hr. Stadnicki.

Jako ostatni punkt porządku dziennego było pierwsze czytanie wniosku posła Huryka i towarzyszy o zniesieniu myt drogowych i mostowych na drogach krajowych.

P. Huryk uważa, że jedną z głównych przeszkód rozwoju ekonomicznego, przemysłowego i handlowego są myta drogowe i mostowe. Kwotę otrzymywaną z dochodów mytniczych możnaby uzyskać przez nałożenie dodatku do podatków bezpośrednich w wysokości 2 prc., który to dodatek dałby się usunąć przez dochód z drzew owocowych, mających się zasadzić przy drogach. Wniosek odesłano do komisyi drogowej.

Na tem wyczerpano porządek dzienny.

Pos. Skałkowski wniósł interpelacyę do Wydziału krajowego, dlaczego nie przedłożył planów regulacyjnych górnego Dniestru.

Pos. Kramarczyk postawił wniosek wezwania Rządu o odpisanie podatków w okolicach dotkniętych za pierwsze półrocze r. 1801, o zarządzenie robót publicznych dla dania zarobku ludności i t. p.

P. Siczyński złożył do laski marszałkowskiej wniosek z rezolucyą do Rządu, aby Rada szkolna kraj. zmieniła instrukcyę dla Rad szkolnych miejscowych; mianowicie chodzi wnioskodawcy o to, aby gospodarstwo Rad szkolnych miejscowych poddać pod kontrolę rad gminnych, obszarów dworskich i wydziałów powiatowych.

P. Teliszewski złożył wniosek z projektem ustawy do zmiany ordynacyi wyborczej powiatowej w tym kierunku, aby wybory z mniejszej posiadłości odbywały się bezpośrednio.

Koniec posiedzenia o godz. 2 min. 30; następne w poniedziałek o godz. 11.

* * *

Podczas posiedzenia sejmowego ukonstytuowała się komisya przemysłowa, wybierając przewodniczącym ks. Czartoryskiego, zast. przew. p. Rutowskiego, sekretarzem p. Goldmana.

Następnie przystąpiono do rozdziału referatów. Referent kraj. komisyi przemysłowej, funduszu przemysłowego i sprawy zasiłków i pożyczek objął p. Goldman.

Referent szkół przemysłowych uzupełniających i sprawy podatkowe objął p. Rutowski.

Szkoły fachowe przemysłowe p. Chrzanowski.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 10 marca.

Na wczorajszej giełdzie panowała stagnacya. Sprzedawano tylko znacznie akcye austro-węgierskiego banku, w skutek czego papiery te spadły o 25 zł. na sztuce. Zniżka ta i tendencya sprzedaży wywołaną została wiadomością, z Budapesztu importowaną, iż tam żądają zupełnego odłączenia działu hipotecznego od właściwego działu bankowego odnośnego banku. Wpłynęła na zniżkę i ta okoliczność, że wiedeńscy wekslarze protestują przeciw kantorowi komisowej sprzedaży efektów banko austro-węgierskiego. Priorytety kolei Południowej poszły już w górę. Publiczność zapewne spojrzała na mapę Austro-Węgier, i przekonała się że Francuzi fatalnie się pomylili.

Pogłoska o przyznaniu f. 8 od Akcyi Anglo austryackiego banku sprawdziła się. Wykazano 1,438.575 zł. czystego zysku za rok 1891 (około 1 miljona mniej aniżeli za rok 1890) wskutek czego i dywidenda o 2 zł. jest mniejszą Odpowiada to oprocentowaniu $5^1/_8$ biorąc za miarę dzisiejszy kurs odnośnych akcyj.

Peszteński węgierski bank handlowy, zamknął rachunki za rok 1891 czystym zyskiem 1,751.000 zł. (22 prc. od kapitału akcyjnego). - Dyrekcya jednak postanowiła wypłatę 11 prc. czyli 55 zł. od akcyi. — Walnemu Zgromadzeniu (dnia 24 b. m) ma być przedłożony projekt podwyższenia kapitału akcyjnego z 8 na 10 milionów, mianowicie za pomocą emisyi 4000 nowych akcyj. — Rzecz prosta, iż w razie przyjęcia togo wniosku kurs tych akcyj znacznie się obniży, gdyż nowe emitowane akcye partycypować będą w zysku za rok 1892.

OSTATNIA POCZTA

Najd. Arcyksiążę Albrecht przybył przedwczoraj do Stutgardu w odwiedziny do królowej-wdowy.

Konferencye wielkiego komitetu biskupów austryackich, których przebieg trzymanym jest w ścisłej tajemnicy, ukończą się jutro w sobotę. Na cześć naczelników konferencyi odbył się przedwczoraj obiad u ks. arcybiskupa kardynała Gruschy.

Frcmdenblatt donosi, że w kołach kompetentnych nie potwierdzają wiadomości, jakoby arcybiskupi węgierscy Samassa i Csaszka jeszcze w bieżącym miesiącu otrzymać mieli kapelusz kardynalski. Dotychczas jest tylko pewnym, że książę-prymas Vaszary otrzyma na najbliższym konsystorzu godność kardynała.

Węgierskie ministerstwo sprawiedliwości przygotowuje nowelę do ustawy karnej, która będzie zawierać ważne postanowienia względem odszkodowania osób niewinnie zasądzonych.

W Izbie dep. Sejmu pruskiego w toku obrad nad budżetem oświaty ks. dr. Jaździewski domagał się przywrócenia napowrót nauki języka polskiego w wyższych zakładach szkolnych. Minister hr. Zedlitz oświadczył, że nie może w tej mierze żadnych dawać obietnic. Izba mimo protestu prezesa Koła polskiego posła Leona Czarlińskiego przyjęła pozycyą etatu, przeznaczającą 100 tysięcy marek rocznie na studentów niemieckiego pochodzenia w dzielnicach polskich

W Paryżu utrzymują, że generał Brugère, naczelnik wojskowego gabinetu Carnota, ma ustąpić z powodu nadwątlonego zdrowia, niektóre dzienniki upatrują zaś przyczynę w ostatniem przesileniu ministeryalnem. Generała obwiniono o interwencyę w polityczne sprawy.

Rząd bułgarski wystosował do Porty pismo o przyzwolenie na zamianowanie agentem dyplomatycznym w Konstantynopolu Dimitrowa, obecnego agenta w Belgradzie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Miramare, 11 marca. Najj. Pan przybył tu dziś rano z Budapesztu.

Wiedeń, 11 marca. (*Tel. pryw.*) Nominacya profesora Uniwersytetu w Peszcie, Juliusza Kautza gubernatorem banku austro-węgierskiego, ogłoszona zostanie w najbliższych dniach.

Wiedeń, 11 marca. W dalszym ciągu obrad ankiety dla regulacyi waluty, generalny dyrektor banku dla krajów, Hahn, oraz generalny dyrektor kolei północnej, Jeitteles, oświadczyli się za walutą w złocie. Ten ostatni z naciskiem podniósł doniosłość uregulowania waluty dla kolejnictwa. Ekspert Hahn oświadczył się dalej za zatrzymaniem w obiegu kontyngentu srebra i za wydaniem not państwowych do sumy 100 milionów; zaś p. Jeitteles za srebrem zdawkowem aż do chwili podjęcia wypłat w gotówce a ewentualnie tylko do wysokości pokrytych zupełnie przekazów kas państwowych. Co do relacyi wartościowej zaleca Hahn trzymanie się odpowiedniego kursu dziennego; zaś p Jeitteles był za arbitralnem rozstrzygnięciem kwestyi przez ustawodawstwo. Jako jednostkę monetarną polecał p. Hahn półguldena, p. Jeitteles dzisiejszego guldena.

Wiedeń, 11 marca. Na dzisiejszem posiedzeniu ankiety dla uregulowania waluty pod przewodnictwem P. Ministra skarbu, przemawiał pierwszy ekspert Hertzka.

Wiedeń, 12 marca. (*Telegram pryw.*) W kołach dobrze poinformowanych zapewniają, iż Rada państwa, która zbierze się na krótką sesyę w ostatnich dniach kwietnia, załatwi tylko w pierwszem czytaniu projekta ustaw o reformie podatków, dalej przedłożenie o budowlach komunikacyjnych w Wiedniu, wreszcie wybierze komisyę nieustającą dla nowego kodeksu karnego i członków Delegacyi. Sesya delegacyjna odbędzie się prawdopodobnie w czerwcu.

Czerniowce, 11 marca. (*Tel. pryw.*) Odezwa, podpisana przez pp.: Grzegorza Bohdanowicza, Krzysztofa Abrahamowicza, Jerzego br. Kapri'ego, Antoniego Kochanowskiego i Stefana Stefanowicza zaprasza wyborców wielkiej posiadłości byłego stronnictwa kompromisowego na Bukowinie, oraz członków Wydziału Koła polskiego w Czerniowcach, na zebranie przedwyborcze w d. 14 b. m.

Inspruk, 11 marca. Sejm tyrolski nie przychylił się do prośby posłów Chiniego i Inama o udzielenie im urlopów. Posłowie Guetti i Salvadori złożyli pisemne oświadczenie, iż brać będą udział w rozprawach sejmowych jedynie nad sprawami religijnemi, które to oświadczenie uznał marszałek krajowy jako przeciwne regulaminowi

Berno, 11 marca. W sejmie morawskim przyjęty został jednogłośnie jako nagły wniosek posła Zaceka, z wezwaniem do Rządu, ażeby zwoływał Sejm morawski corocznie.

Opawa, 11 marca. Sejm szląski przyzwolił kwotę 56.000 jako zapomogę dla dotkniętych niedostatkiem, oraz uchwalił wezwać Rząd, ażeby przeznaczoną na ten cel zapomogę państwową w kwocie 250.000 zł podwoił. Prezydent krajowy przyrzekł poprzeć to żądanie jak najgoręcej.

Peszt, 11 marca. Ankieta dla uregulowania waluty, zamkniętą została przemówieniem ministra skarbu, który skonstatował jako rezultat pocieszający, że ankieta jednomyślnie zgodziła się na walutę złotą, że postanowiła oprzeć się ile możności na stanie istniejącym, że szczególniej uznała półguldena jako jednostkę monetarną. Podnosił dalej, iż ankieta zgodziła się na zatrzymanie a niewyprzedawanie srebra, pokrywanie potrzeb pieniężnych poniżej dziesięciu guldenów srebrem lub innym znakiem monetarnym; ankieta w końcu poczytała jednogłośnie zaopatrzenie się w złoto za sprawę, której przeprowadzenie nie przedstawia zbyt wielkich trudności. (*Oklaski.*)

Budapeszt, 11 marca. W Izbie poselskiej hr. Szapary w dalszym ciągu swego przemówienia oświadczył, że zdaniem jego związek Węgier z Austryą dla obu stron jest pomyślny. Różnica w politycznej misyi obu państw nie istnieje wcale; wprawdzie — rzekł mowca — materyalne i ekonomiczne interesa pociągałyby nas na Wschód, jednakże cała przeszłość Węgier przemawia za tem, ażeby one szły razem z Zachodem (*żywe oklaski*).

Berlin, 11 marca. Cesarz zaziębił się trochę, i zniewolony jest pozostawać w łóżku, nie przyjmował więc wczoraj żadnych relacyj.

Berlin, 11 marca. (*Tel. pryw.*) Śledztwo karne o obrazę cesarza wytoczono znowu jednemu z dzienników, mianowicie: *Elsässer Beobachter*.

Berlin, 11 marca. (*Telegram pryw.*) Do tutejszych dzienników donoszą z Bydgoszczy o przybyciu w dniach ostatnich nowego pułku rossyjskiego nad samą granicę pod Inowrocławiem.

Berlin, 11 marca. *Tageblatt* dowiaduje się jak twierdzi — z wiarogodnego źródła, że słabość cesarza nie daje powodu do jakichkolwiek obaw. Cesarz zamierzał dziś jeszcze wstać z łóżka.

Rzym, 11 marca. (*Telegram pryw.*) Msgr. Zaleski, delegat apostolski dla Wschodnich Indyj, otrzymał godność arcybiskupa *in part. inf.*

Dnia 21 kwietnia b. r. zbierze się w Rzymie międzynarodowy kongres Czerwonego Krzyża. Weźmie w nim udział przeszło 170 delegatów.

Rzym, 11 marca. (*Tel. pryw.*) Policyi powiodło się odkryć 138 członków tajnego stowarzyszenia: *Mala vita.*

Belgrad, 11 marca. (*Tel. pryw.*) Minister wojny zaprzecza, jakoby domagał się na radzie ministeryalnej uzbrojenia armii małokalibrowym karabinem repetierowym. Obecne uzbrojenie odpowiada zupełnie swojemu celowi.

Belgrad, 11 marca. Na posiedzeniu skupczyny, na interpelacyę Kostica, z powodu odmówienia sankcyi ustawie, zmieniającej regulamin rozpraw skupczyny, spowodowanej wypadkiem pozbawienia wolności Stanojevicza, odpowiada minister spraw wewnętrznych, Gjaja, że podał się do dymisyi, ponieważ regencya, mimo trzechkrotnych urgensów w tej sprawie, odmawiała ciągle stanowczej odpowiedzi.

Były metropolita Teodozyusz umarł.

Belgrad, 11 marca. Klub liberalny uchwalił zainterpelować w skupczynie prezesa ministrów Pasicza w sprawie zarzucanej mu zdrady stanu i kraju podczas wojny serbsko-bułgarskiej w r. 1885.

Paryż, 11 marca. W Izbie deputowanych złożył prezes gabinetu, Loubet, budżet na r. 1893. Reinach żądał utworzenia ministerstwa dla kolonij, i domagał się nagłego traktowania tej sprawy. Loubet oświadczył, że wniosek ten weźmie pod rozwagę, nie przyjmuje jednak nagłości.

Madryt, 11 marca. Powodzie w prowincyi Sevilli przybrały niepokojące rozmiary.

Petersburg, 11 marca. (*Tel. pryw.*) Przybycie tu generałów Hurki i Kochanowa przedwczoraj, nastąpiło zupełnie niespodziewanie i ma stać w związku z zarządzeniami wojskowemi.

Petersburg, 11 marca W środkowej i południowej Rossyi srożą się gwałtowne burze śnieżne. Liczne pociągi kolejowe ugrzęzły w zaspach.

Petersburg, 11 marca. (*Tel. pryw.*) We środę, jako rocznicę urodzin cara odbyło się w pałacu zimowym wielkie przyjęcie, na którem byli obecni wszyscy członkowie ciała dyplomatycznego. W tym dniu spuszczono na wodę w Sebastopolu nowy pancernik, który otrzymał nazwę „Jerzy Zwycięski.“

Odpowiedzialny redaktor: **Adam Krechowiecki**

Pociągi kolejowe

według czasu t. zw. środkowoeuropejskiego od 1. października 1891.

Odchodzą ze Lwowa:

W kierunku do Stryja:

5.50 rano. Pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza, Ławocznego, Munkacsa, Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna.
10.14 przed południem. Pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Suchy i Stanisławowa.
7.48 wieczór. Pociąg osobowy do Stryja Ławocznego, Munkacsa, Budapesztu, Chyrowa, Suchy, Stanisławowa i Husiatyna.

W kierunku do Czerniowiec:

4.48 rano. Pociąg osobowy do Stanisławowa, i Kołomyi.
8.40 przed południem. Pociąg pospieszny do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass, Bukaresztu i Husiatyna.
3.54 po południu. Pociąg osobowy do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass i Bukaresztu.
9.48 wieczór. Pociąg osobowy do Stanisławowa, Czerniowiec, Suczawy, i Husiatyna.

W kierunku do Bełzca:

8.49 przed południem. Pociąg mięszany do Bełzca i Sokala.
5.40 wieczór. Pociąg mięszany do rawy ruskiej.

Przychodzą do Lwowa:

Szlakiem od Stryja:

8.31 rano. Pociąg osobowy ze Suchy, Chyrowa, Stanisławowa, Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego i Stryja.
3.10 po południu. Pociąg osobowy ze Suchy, Chyrowa, Husiatyna, Stanisławowa i Stryja.
11.12 w nocy. Pociąg osobowy z Nowego Sącza, Chyrowa Husiatyna, Stanisławowa, Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego i Stryja.

Szlakiem od Czerniowiec:

6.17 rano. Pociąg osobowy z Suczawy, Czerniowiec i Stanisławowa.
1. 22 po południu. Pociąg osobowy z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Stanisławowa i Husiatyna.
7.23 wieczór. Pociąg pospieszny z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Stanisławowa i Husiatyna.
11.22 w nocy. Pociąg osobowy z Kołomyi Stanisławowa i Husiatyna.

W kierunku od Bełzca:

7.50 rano. Pociąg mięszany z Rawy ruskiej
3.46 po południu. Pociąg mięszany ze Sokala i Bełzca

Gdy zegar czasu środkowoeuropejskiego wskazuje godzinę 12 to,
w Czerniowcach 12.45, we Lwowie 12.35,
w Podwołoczyskach 12.44, w Budapeszcie 2.16,
w Suczawie 12.44, we Wiedniu 12.06,
w Pradze 11.58 zegar wskazuje.

Plakatów rozkładu jazdy na szlakaah kolei państwowych w Galicyi nabyć można na każdej stacyi po cenie 6 centów Książeczki w formacie kieszonkowym po 5 ct. za sztukę.

Pociągi kolejowe

(podług zegaru lwowskiego)

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy — o godz. 4 min. 3 po południu pociąg pospieszny — o godz. 7 min. 15 wieczór pociąg mięszany — o godz. 9 m. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze o godz. 2 m. 38 w nocy pociąg mięszany; — o godz. 2 m. 8 po południu pociąg pospieszny; — o godz. 7 m. 1 wieczór pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk na dworzec główny lwowski o godz. 3 min. 15 w nocy pociąg mięszany; — o godz. 2 m. 20 południu pociąg pospieszny; — o godz. 7. m. 30. wieczór pociąg osobowy.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa o godz. 4 m. 20 rano pociąg osobowy; — o godz. 7 m. 20 rano pociąg osobowy; — o godz. 2 m. 28 po południu pociąg pospieszny; — o godz. 8 m. 30 wieczór pociąg osobowy.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 11 marca 1892.

	płacą walutą austr. zł r.	ct.	żądają zł r.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	210	25	213	25
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	245	25	248	25
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	319	—	322	—
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5pr. wa. los. w 40 l.	100	50	101	20
„ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	107	50	108	20
Banku hipot. 4½pr. los. w 50 l.	98	30	99	—
Banku kraj. 4½pr. wa. los. w 51 l.	98	50	99	20
Tow. kred. galic. ziem. 4pr. wa. I. emis.	96	80	97	50
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los. w 41½ lat	95	10	95	80
4½ pr. wa. los. 52 l.	99	40	100	10
4 pr. wa. los. w 56 l.	94	70	95	40
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	56	—	58	—
(daw. 5 pr.) 2½ pr. w.a.	53	—	56	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. wa. los. w 15 lat	50	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	50	105	20
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	93	30	94	—
Bukow. fund. propin. 5 pr. wa.	100	50	101	20
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em.	100	—	100	70
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	101	—	101	70
Pożyczki kr. 6 pr. wa.	104	50	—	—
Pożyczki kr. 4½ pr. wa.	97	50	98	20
„ „ 4 „ „	91	—	91	70
5. Losy miasta Krakowa	20	50	22	50
„ „ Stanisławowa	29	—	31	—
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	55	5	65
Napoleondor	9	38	9	48
Półimperyał	9	60	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	26	1	36
„ papierowy	1	21¼	1	23¼
100 marek niemieckich	57	90	58	45

bez kupona bieżącego.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9 marca 1892.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	94.50	94.70
luty-sierpień	94.50	94.70
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	93.95	94.15
kwiecień-październik	93.95	94.15
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	138.50	—.—
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	14 .10	140.40
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	147.50	148.50
„ „ 1864 po 100 złr.	181.—	181.75
„ „ 1864 po 50 złr.	181.—	181.75
Renty Com. po 42 litr. austr	— —	—.
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	148 50	149.50
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	110.50	110.70
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	102.95	103.15
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.90	105.30
Galicyi	104.70	105.10
Niższej Austryi	109.—	110.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	93.20	94.20
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	150.50	150.70
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	307.50	308.—
Niżno-austr. tow. eskomt. po 500 złr.	620.—	624.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	318.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	203.80	204.30
Bank austro-węgierski a 600 zł.	1004.—	1010.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	90 25	91.25
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	326.—	330.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów. Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2850.—	2855.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	211.25	212.25
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w.	246.75	247.75
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	280.75	281.25
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	83.50	84.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	201.50	202.–
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	100.50	101.50
„ „ „ premiowe po 3 pr.	111.25	111.75
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	101.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	—.—	98.—
„ „ „ „ po 4pr. w 41 l. wyl.	95.—	95.25
„ „ „ „ po 4½ pr. w 52 latach zwrotne	99.50	100.—
Banku krajowego 4½ pr. wa. los. w 51½ l.	98.50	99.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	100.65	101.10
Banku aust. węg. 4½ pr.	101.75	—.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101.50	—.—
„ Zakł. kr. ziem. po 5½ pr.	102.60	103.60
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	104.75	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em 1886 4%	99.10	100.10
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	99.20	100.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	99.90	100.50
detto (Jarosław-Sokal)	94.50	95.50
Kol. Gal. Lwów-Czern-Jas. emisya a 300 zł. 4. pr. w srebrze z r. 1884	83.10	84.—
z r. 1884	92.20	93.—
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	102.85	103.45
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	186.25	187.25
Clarego po 40 zł. m. k.	55.—	55.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	124.—	126.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	21.75	22.25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	21.25	22.25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	56.25	—.—
Pafiego po 40 zł. m. k.	53.—	54.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.70	18.—
„ „ węg. „ po 5 zł.	11.90	12.30
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	21.25	22.25
Salma po 40 zł. m. k.	61.—	62.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	60.—	62.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	—.—	—.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	130.—	131.—
„ „ po 50 zł. w. a.	65.—	66.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	36.25	37.25
Windischgratza po 20 zł. m. k.	58.—	—.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	118.75	119.05
Paryż za 100 fr.	47.15.—	47.20.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.59.—	5.61.—
„ pełnej wagi	5.57.—	5.59 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.43 50	9.45 —
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	—	—
„ „ „ w srebrze	—	—
Renta w złocie	—	—
5 pr. austr. renta marcowa	—	—
Akcye banku austro-węgier.	—	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	—	—
Londyn	—	—
Napoleondor	—	—
Dukat cesarski men.	—	—
100 marek niemieckich	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 10120 (1429 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności gminy miasta Gorlic w kwocie 758 zł. 84 ct. aw. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności pod Nk. 27 w Gorlicach położonej, wyk. hip. l. 20 objętej, dłużników Mozesa i Perli Kerzów własnej, na dzień 8 marca 1892 i 5 kwietnia 1892 każdym razem o godz. 10 rano w sądzie w Gorlicach.

Cena wywołania 1281 zł. 28 ct.
Wadyum 130 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. adw. dr. Radomyskiego.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipot. przejrzeć można w tut. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Gorlice, 5 stycznia 1892.

L. 11441 (1441 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Glinianach ogłasza, że przeprowadzi o godz. 10 rano dnia 18 marca 1892 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 20 kwietnia 1892 nawet poniżej takowej licytacyę realności według wyk. hip. l. 71 gm. kat. Hanaczówka do Herza Sygalla należącej na rzecz Towarzystwa zalicz. w Glinianach pto 937 zł. 50 ct. aw. zpn.

Cena wywołania 1467 zł. 20 ct.
Wadyum 146 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipot., ustanowiono kuratorem p. Szymona Czestyńskiego z Glinian.

C. k. Sąd powiatowy.
Gliniany, dnia 6 stycznia 1892.

L. 2993 (1420 3—3)

Ogłasza się, że w dniach 7 kwietnia i 5 maja 1892 o godz. 10 rano odbędzie się licytacya połowy realności lwh 110 w Pojawiu Jana Smolenia i połowy realności lwh. 196 w Pojawiu Juljanny Kowalczyk własnej na rzecz Towarzystwa zaliczk. w Brzesku pto 211 zł. zpn.

Cena wywołania 97 zł. i 58 zł.
Wadyum 9 zł. i 5 zł.

Reszta warunków, akt oszacowania i wyciągi hipot. do przejrzenia w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest notaryusz Jan Maczyszyn.

C. k. Sąd powiatowy.
Radłów, 6 marca 1892.

L. 11007 (1424 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza, że celem zaspokojenia nałożonej grzywny propinacyjnej na rzecz galic. funduszu propinacyjnego w kwocie 20 zł. odbędzie się dnia 7 kwietnia 1892 i dnia 11 maja 1892 zawsze o 10 godz. rano egzekucyjna sprzedaż 41/130 części realności dłużniczki Chuny Stachel własnych wyk. hip. l. 862 gm. Zabłotowa objętej

Cena wywołania 173 zł. 46 ct.
Wadyum 17 zł. 34 ct.

Wyciąg tabularny protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w aktach tus. registratury.

C. k. Sąd powiatowy.
Zabłotów, 3 lutego 1891.

L. 15360 (797 3—3)

Das kk. städt. deleg Bezirksgericht in Neu Sandez giebt kund, dass zur Hereinbringung der Forderung des Ludwik Eisenstein et Guido Franck per 127 fl. 20 kr. ö. W. s. N. G. im Amtslokale des hiesigen Gerichtes die exekutive Versteigerung der dem Exekuten Manele Baumann gehörigen in der Katastralgemeinde Załubincze gelegenen Realitätenhälften Grundbuchseinlage Zl. 96, 98 und 104 in Zwei Terminen und zwar am 20 April 1892 und am 20 Mai 1892 immer um 10 Uhr Vormittags stattfinden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 1166 fl. 75 kr.
Das Vadium 120 fl. ö. W.

Die Grundbuchsauszüge und das Schätzungsprotokoll der zu verkaufenden Realitätenhälften können in der hg. Registratur eigesehen werden.

Neu Sandez, den 31 Dezember 1891.

L. 11259 (1371 3—3)

W sprawie egzekucyjnej galic. Zakładu kredyt. ziems. w likwidacyi odbędzie się w tut. sądzie w dwóch terminach to jest dnia 11 kwietnia 1892 i dnia 16 maja 1892 zawsze o godz. 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 160 w Podgórzu położonej.

Cena szacunkowa wynosi 2800 zł aw.
Wadyum 280 zł. wa.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr Chajes.

C. k. Sąd powiatowy.
Podgórze, dnia 18 grudnia 1891.

L. 13043 (1372 3—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. gal. akc. Banku hipot. w Lwowie przeciw Józefowi Koperkowi względnie Józefowi Nowakowi i spół. pcto. 170 zł. 40 ct. zpn. odbędzie się w tut. sądzie w dwóch terminach to jest 11 kwietnia i 16 maja 1892 zawsze o 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 428 w Podgórzu położonej.

Cena szacunkowa wynosi 8000 zł.
Wadyum 800 zł.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Peiper.

Podgórze, 5 stycznia 1892.

L. 547 (1182 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie sumy 2300 zł. aw. zpn. licytacyę realności Antoniny Stanuchowskiej względnie tejże nieobjętej masy spadkowej własnej wyk. hipot. 177 gminy Zniesienie objętej na dzień 15 kwietnia 1892 i na dzień 20 maja 1892 zawsze o godzinie 10 rano w biurze nr. II.

Cena wywołania 3970 zł.

Wadyum 397 zł.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Kulikowski.

Lwów, 3 lutege 1892.

L. 1727 (1176 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie w sprawie egzekucyjnej kasy oszczędności w Stanisławowie przeciw Chaimowi i Sosi Holderom pto 287 zł. 50 ct., 287 zł. 50 ct. i 3368 zł. i 10 ct. aw. zpn. niniejszym edyktem chęć kupienia mającym wiadomo czyni, że równocześnie dozwolił publiczną przymusową sprzedaż realności pod lk. 56 i 56 a) w Rohatynie położonej, wedle wyk. hip. l. 288 ks. głów. gminy Rohatyn dłużników Chaima i Sosi Holderów własnej tej pretensyi za hipotekę służącej i do przeprowadzenia tej licytacyi dwa w budynku sądowym odbyć się mające termina na dzień 20 kwietnia i na dzień 27 maja 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem wyznaczył, iż ta realność dopiero na ostatnim terminie poniżej ceny szacunkowej i wywołania w kwocie 20750 zł. za jakąbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny wywołania, to jest kwotę 2075 i złożone być w gotówce lub w papierach wartościowych pupilarne bezpieczeństwo dających.

Ekstrakt tabularny, akt oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

O r zpisaniu licytacyi zawiadamia się obie strony, c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie, c. k. urząd podatkowy w Rohatynie, wierzycieli hipotecznych Chanę Nagelberg, Józefa Ungara, Jonasza Rappaporta, Dyrekcyę Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi, i wszystkich tych wierzycieli, którzyby po 5 lutym 1892 do tabuli weszli lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła do rąk kuratora Kazimierza Abgarowicza i przez edykta.

C. k. Sąd powiatowy.

Rohatyn, 12 lutego 1892.

L. 29909 (1416 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 285 zł. zpn. odbędzie się sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę powyższej wierzytelności na hipotekę służących realności a to pod l. 120 jak Dom T. I. pag. 154 n. 3 haer składającej się z dwóch prętów pola i budynków na tymże gruncie się znajdujących, tudzież pod lk. 121 jak Dom. T. II. pag. 334 n. 11 haer w Drohobyczu składającej się z połowy pręta pola Lisznia w Drohobyczu położonych Fedia i Anastazyi małż. Nyżowych własnych na rzecz Izaka Herscha Tauba w dniach 28 marca 1892 i 2 maja 1892 każdym razem o godz. 10 rano.

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 1114 zł. co do realności l. 120, zaś co do realności l. 121 za lub wyżej ceny wywołania 230 zł., w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 Dz. u. p.

Zakład wynosi 10 prc. ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano adw. dr. Rosenbuscha w Drohobyczu.

Resztę waruunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

Drohobycz, 31 grudnia 1891.

L. 631 (1376 3—3)

W c. k. sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Herscha Horna w kwocie 1 zł. aw. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż 2/6 części realności pod Nk. 4 w Tyczynie położonej wh. 479 ks. gł. gm. kat. Tyczyn objętej na imię Chaima Tennenbauma zaintabulowanej w dniach 20 kwietnia i 20 maja 1892.

Cena wywołania 816 zł. 70 ct.

Wadyum 82 zł.

Resztę wagunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn, 10 lutego 1892.

L. 9503 (1399 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Izaaka Wolfa prawonabywcy Franciszka Misiaka w kwocie 10 zł. aw. zpn. odbędzie się na dniu 21 kwietnia 1892 i na dniu 19 maja 1892 zawsze o godz. 10 rano sprzedaż przez publiczną licytacyę realności lwh. 111 ks. gr. gm: Czermin objętej Jana Forczaka własnej.

Cenę wywołania stanowić będzie kwota 800 zł.

Wadyum 80 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. Władysław Krasicki c. k. notaryusz w Radomyślu.

Radomyśl, dnia 28 stycznia 1892.

L. 35 (1413 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Złoczowie, podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 24 rat po 3 zł. i jednej raty 3 zł. 14 ct. aw. zpn. przymusową sprzedaż realności w Ostrowczyku polnym położonych a to a) 2/4 części realności wyk. hip. l. 13 gminy Ostrowczyk polny objętej dłużnika Franka Szabatowskiego własnych i b) całej realności wyk. hid. l. 228 gminy Ostrowczyk polny objętej, dłużnika Franka Szabatowskiego własnej w tut. sądzie w drodze publicznego przetargu na rzecz c. k. uprz. gal. zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie na dniu 15 marca 1892 i na dniu 26 kwietnia 1892 każdym razdm o godz. 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszym terminie realności te za cenę wywołania tj. cenę szacunkową ad a) w kwocie 35 zł., zaś ad b) w kwocie 90 zł. lub wyzej tejże, zaś na drugim terminie także niżej ceny wywołania sprzedane zostaną.

Poręczne 10 prc. ceny ocenienia.

Resztę warunków tudzież wyciąg hip. i akt ocenienia realności przejrzeć można w tut. registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipot. ustanowiono adw. dr. Billeta z zastępstwem dr. Mijakowskiego w Złoczowie.

Złoczów, dnia 5 lutego 1892.

L. 8 (1412 3—3)

Sąd powiat. miej. delg. w Złoczowie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej „Generalnej Agencyi The Singer Manufacturing Comp. w New York G. Neidlinger" przeciw Szulimowi Schwarz pto 79 zł. zpn.: a względnie tegoż nieobjętej masie zastąpiony przez kuratora adw. dr. Kułaczkowskiego odbędzie się w tut. sądzie publiczna licytacya połowy ciała hipot. l. wyk. 789 ks. gr. gminy Sassów w dniu 15 marca 1892 i w dniu 26 kwietnia 1892 każdym razem o 10 godz. rano pod warunkami w tus. uchwale z dnia 31 stycznia 1891 l. 14157 poszczególnionemi.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków tudzież protokół oszacowania można przeglądnąć w tus. registraturze.

Złoczów, 6 lutego 1892.

L. 433 (1222 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi hipotekowanej wedle wyk. hip. l. 383 karty C. poz. 4 pretensyi Jakóba i Maryi hr. Potockich w kwocie 43 zł. 45 ct. z p. n. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali nr. 12 w dniach 21 kwietnia 1892 i 19 maja 1892 każdym razem o godz. 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności pod nr. kons. 184 wyk. hip. l. 383 gm. kat. Brzeżany objętej dotąd na imię Sary Noebel zaintabulowanej.

Cena wywołania wynosi 1071 zł. 5 ct. niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum ustanowione na kwotę 108 zł.

Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności, których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umówionem wypowiedzeniem przyjąć by nie chcieli, przyjąć do zapłaty z hipoteki za potrąceniem z ceny kupna o ileby z takowej wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadały.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

O rozpisaniu licytacyi uwiadamia się strony interesowane a tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 10 stycznia 1892 jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego hipotekę uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze, w tej sprawie zapaść mające, z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone do rąk ustanowionego niniejszem kuratora w osobie p. adw. dr Madeyskiego ze substytucyą p. adw. dr. Czajkowskiego, jako też za pomocą niniejszego edyktu.

Brzeżany, dnia 6 lutego 1892.

L. 10081 (1422 2—3

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi na rzecz Józefa Buscha pto 171 zł. aw. zpn. publiczną sprzedaż połowy posiadłości objętej wyk. hip. l. 575 gm. Stary Sącz Jana Gondka własnej na dniu 6 kwietnia 1892 i na dniu 4 maja 1892 każdym razem o godz. 10 rano.

Cena wywołania 200 zł. 50 ct. aw.

Wadyum 20 zł. aw.

Resztę akt przejrzeć można w registraturze.

Stary Sącz, dnia 16 grudnia 1891.

L. 24411 (1438 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejs. deleg. w Złoczowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 45 zł. 40 ct. wa. zpn. przymusowa sprzedaż 1/7 części roalności pod lk. 86 w Czyżowie położonej wedle wyk. hip. 17 gm. Czyżów tudzież 1/14 części realności wyk. hip. 16 gm. Czyżów Jana Czajkowskiego własnych, w tut. sądzie w drodze publicznego przetargu na rzecz Fischla Reissa na dniu 22 marca 1892 i na dniu 26 kwietnia 1892 każdym razem o godz. 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszym terminie za cenę wywołania 142 zł. lub wyżej tychże zaś na drugim także niżej ceny wywołania lecz nie poniżej 1/3 części takowej sprzedane zostaną.

Poręczne 10 prc. ceny ocenienia.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tut. registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipot. adw. dr. Wittlin w Złoczowie.

Złoczów, dnia 15 stycznia 1892.

L. 10456 (1444 2—3)

W dniach 5 kwietnia i 3 maja 1892 zawsze o godz. 10 rano odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności lwh. 111 gm. kat. Grodzisko dolne Józefa Satelmana własnej na zaspokojenie pretensyi Józefa Bellera w kwocie 400 zł. zpn.

Cena wywołania 160 zł.

Wadyum 16 zł.

Wyciąg hipot. i warunki licytacyjne do przejrzenia w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Leżajsk, 31 grudnia 1891.

L. 1959 (1344 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie reszty trzeciej raty z 1 kwietnia 1885 w kwocie 18 zł. aw. z 8 prc. odsetkami zwłoki od 18 lutego 1887 do dnia zapłaty bieżącymi, tudzież dalszych pięciu rat po 60 zł. aw. każdego 1 kwietnia i 1 października każdego roku zapadłego wraz z 8 prc. odsetkami zwłoki od dnia zapadłości każdej raty do dnia zapłaty bieżącymi, assekuracyi ogniowej z 18 czerwca 1887 w kwocie 17 zł. 22 ct. wraz z 8 prc. odsetkami zwłoki od 18 czerwca 1887 do dnia zapłaty bieżącymi zpn przymusowa sprzedaż realności pod lk. 31 w Toustogłowach położonej, wyk. hip. l. 10 ks. gr. gm. Toustogłowy objętej, dłużnika Ignacego Drewnickiego własnej w tut. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz galic. Zakładu kredyt. ziems. w Krakowie dnia 12 kwietnia 1892 i dnia 17 maja 1892 każdym razem o godz. 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania 2150 zł. aw. lub wyżej tejże, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 215 zł aw.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny i protokół opisania przynależności realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Zborów, dnia 20 listopada 1889.

L. 7920 (1414 1—3)

Dnia 20 kwietnia 1892 i 20 maja 1892 o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności lwh. 65 ks. gr. gm. Przyborów objętej Michała Mularza własnej na rzecz Towarzystwa zalicz. w Brzesku celem zaspokojenia sumy 101 zł. zpn.

Cena wywołania 359 zł. zł. wa.

Wadyum 36 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipot. i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony Antoni Kurlata c. k. notaryusz w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 15 października 1891.

L. 22064 (1427 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejs. deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz dr. Bronisława Błażejowskiego sumy 45 zł. wa. zpn. licytacyę połowy realności Mikołaja Gigla własnej wyk. hip. 270 gm. Grzybowice objętej na dzień 21 kwietnia 1892 i na dzień 19 maja 1892, zawsze o godz. 10. rano, w biurze 3 ciem tut. sądu.

Cena wywołania 270 zł.

Wadyum 2 zł. 70 ct. aw

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipot., przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Kulikowski.

Lwów, 20 lutego 1892.

L. 3587 (1415 1—3)

W dniach 21 kwietnia i 19 maja 1892 każdym razem o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie tut. celem zaspokojenia na rzecz galic. funduszu propinacyjnego dłużnej kwoty 10 zł. aw. zpn. egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod lk. 219 w Boryni położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Jankla Bergera własnej, protokołem zastawniczego opisania z dnia 29 stycznia 1886 l. 400 zastawniczo opisanej z tem, że na pierwszym terminie realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi kwotę 140 zł.

Wadyum zaś 14 zł.

Bliższe warunki licytacyjne można w tus. registraturze przeglądnąć.

Borynia, 20 grudnia 1891.

L. 3253 (1465 1—3)

Bei der k. k. Tabak-Fabrik in Krakau kommen Zubauten zum Magazine und zum Werkstättengebäude, dann die Herstellung der restlichen Umfassungsmauer und eines Bretterschopfens in Ausführung.

Die bewilligten Baukosten betragen bezüglich des Zubaues zum Magazine 35093 fl. 07 kr. und bezüglich des Zubaues zum Werkstättengebeude 10417 fl. 84 kr. dann hinsichtlich der Herstellung der restlichen Umfassungsmauer und des Bretterschopfens 7477 fl. 38 kr. Wegen Vergebung dieser Bauten wird die Concurrenzverhandlung bis 31 März 1892 ausgeschrieben.

Das Nähere ist bei der k. k. Tabak-Fabrik in Krakau zu erfahren.

Von der k. k. General-Direction der Tabak-Regie.

Wien, am 26 Februar 1892.

L. 7090 (1462 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kred. włość. w likwidacyi w sumie 443 zł. 70 ct. aw. zpn. odbędzie się w dniach 4 kwietnia i 4 maja 1892 każdym razem o godz. 10 przed południem w gmachu sądowym egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod NC. 20 w Lesie do dłużników Reginy z Lenartów Wątrobowej i Michała Gąski należącej a to po I-sze a) całej posiadłości lwh. 42 2/4 części wyk. hip. l. 43 i połowy wyk. hip. l. 45 na na Reginę Wątrobową i Michała Gąskę, po II-gie całego wyk. hip. l. 347 i połowy wyk. hip. l. 348 na Reginę Wątrobową w księdze grunt. gm. Las zapisanych.

Cenę wywołania stanowi się co do posiadłości ad I) kwota 1250 zł., zaś co do posiadłości ad II) 122 zł. aw.

Wadyum 10 prc. każdej z tych cen wywołania.

Reszta warunków licytacyjnych i wyciąg hipot. leżą do przejrzenia w registraturze tus., zaś wykaz podatków w ck. urzędzie podatkowym w Żywcu.

C. k. Sąd powiatowy.

Slemień, dnia 12 stycznia 1892.

L. 13280 (1463 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Tobiasa Spielmana w kwocie 800 zł. zostanie realność Herminy Odrzywolskiej względnie Ozyasza Steina pod lk. 159 w Stryju wyk. hip. 405 dnia 5 kwietnia i 5 maja 1892 o godz. 10 rano na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 1976 zł. 80 ct., na drugim także niżej sprzedaną.

Wadyum 198 zł.

O tem zawiadamia się nieznanych wierzycieli do rąk kuratora adw. dr. Finka.

Akt oszacowania dalsze warunki i wyciąg hipot. można przejrzeć w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj, 27 lutego 1892.

L. 5636 (1461 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. zakładu kredyt włość. w likwidacyi w sumie 11 rat po 20 zł. 91 ct. etc. zpn. odbędzie się w dniach 7 kwietnia i 6 maja 1892 każdym razem o godz. 10 przed południem w gmachu sądowym, egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod N. kons. 129 w Stryszawie do dłużniczki Anny Swierkoszowej należącej.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Reszta warunków licytacyjnych i wyciąg hipot. leżą do przejrzenia w registraturze tut. sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Slemień, dnia 29 grudnia 1891.

L. 7700 (691 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Stowarzyszenia pożycz. „Wzajemna Pomoc“ w Podgórzu w kwocie 80 zł. zpn. w dniu 22 kwietnia 1892 i 21 maja 1892 w sądzie o godz. 9 rana realność pod l. 56 w Ochojnie dolnem przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 420 zł.

Zakład 42 zł.

Wyciąg hipot., akt szacunkowy i resztę warunków licytacyi przeglądnąć wolno w registraturze sądu.

O tem zawiadamia sąd interesowanych tych którymby rezolucya licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 10 października 1891 do hipoteki weszli do rąk kuratora notaryusza Kazimierza Przychockiego w Wieliczce.

Wieliczka, dnia 28 grudnia 1891.

Konkursa.

L. 672 (1425 3—3)

Przy Magistracie miasta Wieliczki, opróżniona jest posada inspektora policyi miejskiej z roczną płacą 500 zł. w. a., dodatkiem aktywalnym 100 zł. w. a. rocznie i pauszale policyjne 100 zł. aw.

Ubiegający się o tę posadę winni należycie udokumentowane podanie wnieść najdalej do 15 kwietnia 1892 w Magistracie miasta Wieliczki.

Starający się o tę posadę winni się wykazać, iż są poddanymi Państwa austryackiego, iż nie przekroczyli 40 lat wieku, iż posiadają dokładną znajomość języka polskiego i niemieckiego, tak w mowie jak i w piśmie, nadto winni posiadać odpowiednią kwalifikacyę wymaganą dla inspektorów policyi miejskiej, dla urzędników Magistratu objętych ustawą krajową z dnia 13 marca 1889 Dz. ust. kraj. nr. 24 i oprócz tego winni wykazać dotychczasowe zajęcie i udowodnić nieskazitelne zachowanie się.

Posada ta będzie prowizorycznie nadaną, na której jednak po upływie dwuletniego nieskazitelnego zachowania się i należytego prowadzenia służby będzie stabilizowaną.

Wieliczka, dnia 28 lutego 1892.

Burmistrz.

L. 289 (1406 3—3)

Niniejszem rozpisuje się konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich.

I. Przy szkole VI. klasowej. żeńskiej w Drohobyczu na posadę nauczyciela religii gr. kat. obrządku z płacą 650 zł. i 10 prc. dodatkiem na mieszkanie z obowiązkiem udzielania nauki religii w szkole IV. klasowej męskiej i III. klasowej na przedmieściu zadworniańskiem.

II. Przy szkołach II. klasowych w Stebniku i Truskawcu posada drugiego nauczyciela z płacą 300 zł. aw.

III. Przy szkole etatowej w Rychcicach po stronie polskiej z płacą 400 zł. i pomieszkanie.

IV. Przy szkołach etatowych z płacą 300 zł. i wolnem pomieszkaniem a to:

1. w Rabczycach,
2. w Rolowie,
3. w Horucku (262 zł. 50 ct. gotówką 37 zł. 50 ct. naturaliach,)
4. w Jasienicy solnej (270 zł. 99 ct. gotówką 29 zł. 1 ct. w naturaliach).

V. Przy szkołach filialnych z płacą 250 zł. i wolnem pomieszkaniem:

1. w Dołhem ad Medenice,
2. w Kołpcu,
3. w Michałowicach,
4. w Niedźwiedzy,
5. w Oparach,
6. w Radeliczu,
7. w Smólnie,
8. w Tynowie,
9. w Gajach wyżnych (248 zł. gotówką i 2 zł. w naturaliach).

Przy szkole w Rychcicach język wykładowy polski, przy wszystkich zaś innych język ruski.

Nauczyciel religii nie może piastować równocześnie obowiązków duszpasterskich a ubiegać się mogą tylko kanonicznie ordynowani kapłani.

Kandydaci (kandydatki) ubiegający się o wyżej wymienione posady mają wnieść podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi wykazy służbowe i tabelę kwalifikacyjną najpóźniej do 20 kwietnia 1892 za pośrednictwem swych władz przełożonych do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Drohobyczu.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Drohobycz, dnia 5 marca 1892.

L. 330 (1450 2—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich przy następujących szkołach:

1) W Kosowie 4-klasowej posada nauczyciela młodszego z płacą 270 zł. i 10 prc. dodatkiem na pomieszkanie.

2) Przy szkołach filialnych z płacą 250 zł. i wolnem pomieszkaniem, w Krasnowoli, Mykietyńcach, Prokurawie, Rybnie i Utoropach.

3) W okręgu tutejszym są również do obsadzenia posady nadetatowych nauczycieli (nauczycielek) w Kosowie i Pistyniu z płacą 270 zł. i 10 prc. dodatkiem na pomieszkanie, w Kobakach, Kutach starych i Żabiu z płacą 240 zł.

Kandydaci (kandydatki) ubiegający się o stałe posady, winni wnieść należycie udokumentowane podania za pośrednictwem swej przełożonej władzy najdalej do końca kwietnia b. r. do tutejszej Rady szkolnej okręgowej.

Od kandydatów o posady nadetatowe wymaga się przynajmniej świadectwa dojrzałości.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Kosów, dnia 29 lutego 1892.

Przewodniczący ck. Starosta.

L. 38 (1455 1—3)

Celem obsadzenia posady weterynarza miejskiego w Radymnie z płacą roczną 300 zł. aw. niewykluczając atoli w razie powiększenia się dochodów z oględzin bydła i mięsa możliwości podwyższenia tej płacy, rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 15 kwietnia 1892.

Kompetujący wykazać się winni dyplomem weterynarskim i udowodnić nieprzekroczony 40 rok życia, znajomości języków krajowych i że są obywatelemi państwa austryackiego.

Zwierzchność gminy miasta.

Radymno, dnia 8 marca 1892.

Burmistrz:

A. Hołowiński.

Upadłości.

L. 3465 (1433 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do wiadomości, że otworzył konkurs do całego ruchomego jakoteż w krajach, dla których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 ważną jest, położonego nieruchomego majątku Hindy Kuhmerker kramarki w Drohobyczu zamieszkałej.

Kierownictwo upadłości tej porucza się c. k. adjunktowi sądowemu w Samborze Benjaminowi Schwarzowi; tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się Henryka dr. Gelehrtera w Drohobyczu.

Wszyscy ci, którzy do tej masy konkursowej jako wierzyciele konkursowi pretensye rościć chcą, mają takowe nawet w razie gdyby o nie spór wytoczony był, w ciągu 60 dni od dnia ogłoszenia tego edyktu w tutejszym sądzie obwodowym w Samborze wedle przepisu ustawy konkursowej w celu zapobieżenia zagrożonym w tejże skutkom prawnym zgłosić, i na terminie, który na dzień 11 maja 1892 o godzinie 9 rano ustanawia się, przed komisarzem konkursowym do likwidacyi i do oznaczenia pierwszeństwa wnieść.

Termin ten wyznacza się zarazem także i do zawarcia ugody.

Wierzycielom, którzy na ogólnym terminie likwidacyjnym staną i pretensye swe zgłoszą, służy prawo powołać inne osoby w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli.

Do zatwierdzenia przez Sąd ustanowionego albo do zamianowania innego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i członków wydziału wierzycieli, wyznacza się termin na dzień 30 marca 1892 o godzinie 10 rano w obec komisarza konkursowego.

Zarazem zawiadamia się wierzycieli, którzy w Samborze nie mieszkają, że wedle §. 111 zastępcę w Samborze mieszkającego celem doręczenia uchwał oznajmić mają, inaczej bowiem na wniosek komisarza konkursowego dla nich kurator na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w ciągu postęp. konk. umieszczone będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

C. k. Sąd obwodowy.

Sambor, 7 marca 1892.

L. 8505 (1468 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że stałym zarządcą masy krydalnej Władysława Scibora p. adwokat Kwiatkowski zatwierdzony został.

Lwów, 5 marca 1892.

Kuratele.

L. 27853 (1411 3—3)

Na mocy uchwały c. k. Sądu obwodowego w Tarnopolu z 5 grudnia 1891 l. 17362 uznano Petra Naciuka z Stechnikowiec rolnika za marnotrawcę.

Kuratorem dlań ustanowiono Teodora Reminyka nacz. gminy ze Stechnikowiec.

Z c. k. Sądu pow. m. dl.

Tarnopol, dnia 31 grudnia 1892 r.

L. 18441 (1394 3—3)

Piotr Zahorojko rodem z Podhorzec zamieszkały w Jasioniowie powiat Brody uznany został marnotrawcą.

Kuratorem Józef Dworzanowski z Jasioniowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Brody, dnia 7 grudnia 1891.

L. 3474 (1380 8—3)

Uchwałą z dnia 25 lutego 1892 l. 3474 Szymon Radomyśler z Mielca 35 lat liczący właściciel realności za marnotrawcę uznany i dlań Berek Glass z Mielca kuratorem ustanowiony został.

Tarnów, dnia 25 lutego 1892.

L. 480 (1340 3—3)

Michał Daniłko ze Skołoszowa zostaje w skutek uchwały c. k. Sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 9. stycznia 1892 l. 16560 z pod kurateli uwolniony.

C. k. Sąd powiatowy.

Radymno, 24 stycznia 1892.

Wyroki prasowe.

L. 4884 (1454)

W Imeny Jeho Wełyczestwa Cisara!

C. k. Sud krajewyj dla spraw karnych u Lwowi riszył na pidstawi §§. 489 i 493 zak. kar. i § 37 zak. pras., szczo soderżanie artykułu umieszczeneho w czyśli 41 czasopysy „Hałyckaja Ruś“ z dnia 3 marta 1892 pid napysom „W objatiach hołodu“ mistyt w sobi znamena złoczyństwa z §. 65 a) zak. kar. i proto usprawedływlena jest zaciadżena czerez c. k. Prokuratora derżawnoho konfiskata seji czasopysy.

W slidztwije toho riszenia wzboronene jest dalsze rozprestranenije toho artykułu a zabranyj nakład maje buty znyszczenyj.

C. k. Sud krajewyj.

Lwiw, dnia 7 marta 1892.

Zl. 48 (1218)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht in Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 8 der periodischen Druckschrift: „Ostdeutsche Rundschau“, Wiener Wochenschrift für Politik, Volkswirthschaft, Kunst und Literatur vom 21 Februar 1892, in dem daselbst auf der 2 und 3 Seite enthaltenen Artikel mit der Aufschrift: „Politische Rundschau“ in der Stelle auf Seite 3 von „Anläßlich des Falles“ bis „eine Gefahr“ das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen

Zugleich wird gemäß § 489 St. P. O. die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme bestätigt und gemäß § 37 Pr. G. auf Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.

Wien, am 24 Februar 1892.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht in Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 4 der periodischen Druckschrift: „Freie Hutmacher-Zeitung“, Organ der Arbeiterschaft der gesammten Hutindustrie Österreich-Ungarns, vom 20 Februar 1892, in den daselbst enthaltenen Artikeln: I. a. mit der Aufschrift: „Das Saisongeschäft“ in den Stellen von „Ist damit auch . . .“ bis „Einrichtuug“ auf Seite 1 und von „Dem Vortheile dieser . . . . .“ bis „Ausbeuter treiben“ auf Seite 2; b. mit der Aufschrift: „Jahresbericht über die amerikanische Gewerkschaftsbewegung“ in der Stelle von „In einigen . . .“ bis „Gestaden landen“ auf Seite 2; c. unter der Rubrik: „Vermischtes“ mit der Aufschrift: „Der Fleischconsum“ im zweiten Absatze und mit der Aufschrift: „Der Bergararbeiterstrike in Steiermark“ das Verbrechen nach § 302 St. G., und in dem oben sub 1. b. angeführten Artikel auch das Vergehen nach § 65 a St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Zugleich wird gemäß § 489 St. P. O. die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme bestätigt.

Wien, am 24 Februar 1892.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 60 der periodischen Druckschrift: „Glühlichter“, Humoristisch-satirisches Arbeiterblatt vom 5 März in den in derselben auf der Seite 5 und 6 enthaltenen Gedichten mit den Aufschriften: a. „An unsere lieben Bekannten!“, b. „Chinesisches Märchen“ dem ganzen Umfaange nach das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Zugleich wird gemäß § 489 St. P. O. die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme bestätigt.

Wien, am 24 Februar 1892.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Kreisgericht Krems als Preßgericht hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft heute in nicht öffentlicher Sitzung zu Recht erkannt, daß der in der periodischen Zeitschrift: „Zwettler-Zeitung“ Nr. 4 ddo. 20 Februar 1892, auf der 1 Seite unter der Überschrift: „Politisches. Österreich“ enthaltene Artikel in dem Absatze von den Worten „Anläßlich der Regierungsvorlage“ bis „noch dauern?“ den Thatbestand des Vergehens der Ehrenbeleidigung nach §§ 491 und 493 St. G. und Artikel V. des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. pro 1863, begründe, indem darin das Abgeordnetenhaus dem öffeutlichen Spotte ausgesetzt wird, und wird daher nach § 493 St. P. O. auch das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Krems, am 24 Februar 1892.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1210 (166 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niewiadomzch z życia i miejsca pobytu Jakóba Rupp junior, Katarzynę Rupp, Jana i Elżbietę Müllerów, Jana Rupp senior, Elżbietę Rupp, Jana Rupp junior i Krystynę Rupp urodzonej Müller, że dla nich celem doręczenia im uchwały z dnia 16 grudnia 1891 l. 15795, wydany w skutek prośby Aleksandra Szymanowskiego o połączenie różnych majętności w gminie kat. Trościaniec w jedno ciało tabularne kurator w osobie adw. dr. Skórskiego w Przemyślu z substytucyą adw. dr. Dolińskiego ustanowiony został i wzywa ich bądź o podanie sądowi innego pełnomocnika, bądź też o wczesne porozumienie się z mianowanym kuratorem a to tem pewniej, iż skutki zaniedbania sami sobie musieliby przypisać.

Z c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, 30 stycznia 1892.

L. 538 (1397 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Pilznie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wilhelma Überalla z Dulczówki, że przeciw niemu wytoczył Rudolf Harok kupiec z Bielska skargę pod dniem 11 października 1891 l. 7007 o zapłatę sumy 538 zł. 99 ct. zpn., że na takową do rozprawy ustnej termin na dzień 6 kwietnia 1892 godzinę 9 rano wyznaczono i dla niego dr. Krudzielskiego adwokata w Pilznie kuratorem ad actum ustanowiono i wzywa go, aby przed powyższym terminem temuż kuratorowi swemu środki ku swej obronie oznajmił, lub innego pełnomocnika sobie obrał i sąd tutejszy o tem zawiadomił, gdyż inaczej złe skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, dnia 19 lutego 1892.

L. 3583 (1348 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem niewiadomą z życia i miejsca pobytu Charlottę z Tennerów Cukier iż w sprawie uprzyw. akc. Banku hipotecznego, przeciw Leonowi Cuk er, Charlocie z Tennerów Cukier pto 3 raty po 429 zł. 60 ct. w celu doręczenia tus. uchwały z 19 grudnia 1891 l. 48893, którą w myśl § 8 ust. z 10 czerwca 1889 l. 74 d. p. p. c. k. notaryuszowi Jasińskiemu opisanie podlegających egzekucyi przynależności realności pod l. k. 229 i 756 2/4 we Lwowie w. h. 200 i 691 objętej polecono, dla z miejsca pobytu niewiadomej Charlotty z Tennerów Cukier ustanowił kuratorem adw. dr. Krosińskiego z zastępstwem adw. dr. Kosińskiego, ustanowionego kuratora i wzywa niniejszym edyktem p. Charlottę z Tennerów Cukier, by w należytym czasie ustanowionemu kuratorowi potrzebną do przestrzegania swych praw informacyę udzieliła lub też innego pełnomocnika ustanowiła, gdyż wyniknąć mogące z zaniechania niekorzystne skutki sama sobie przypisze.

We Lwowie, 13 lutego 1892.

L. 411 (1381 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Michalika, iż w sprawie egzekucyjnej Mindli Zeilender prawonabywczyni Kunegundy Michalik i spóln. przeciw niemu pto 13 zł. 10 ct. zpn. ustanowiony został kuratorem Michał Klimek i temuż rezolucya przeznaczoną dla Jana Michalika została doręczona.

Tuchów, dnia 24 stycznia 1892.

L. 44 (1357 3—3)

Adwokat dr. Władysław Junosza Sulerzycki przesiedlił się z Przemyśla do Grybowa.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Przemyśl, 28 lutego 1892.

L. 230 (1296 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie nieznanego z miejsca pobytu Fedora Połowyszaka z Woli mihowej zawiadamia, że w skutek pozwu sumarycznego Hrycia Holaka przeciw niemu o zapłacenie 57 zł. aw. zpn. terminu na dzień 7 kwietnia 1892 wyznaczono a dla niego kuratora w osobie Maksyma Wetlińskiego ustanowiono.

Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.

Baligród, 15 stycznia 1892.

L. 6884 (1349 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza. że do tegoż Sądu dnia 18 września 1890 do l. 40640 wniosła galicyjska Kasa oszczędności we Lwowie przeciw Edwardowi Sumperowi, Adolfowi Sumperowi i Aleksandrze z Sumperów Papée prośbę o przymusową sprzedaż realności l. k. 223 2/4 we Lwowie, celem ściągnięcia z mocy aktu notaryalnego z 11 czerwca 1875 reszty pożyczki 8000 zł. a. w. z p. n.

Gdy niewiadomo czy Aleksandra z Sumperów Papée pozostaje przy życiu i gdzie jest jej miejsce pobytu, przeto został dla niej adw. dr. Marceli Dziubiński kuratorem, a tegoż zastępcą adw. dr. Józef Pająk mianowany.

Wzywa się zatem Aleksandrę ze Sumperów Papée, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyła, lub też innego zastępcę sobie obrała, i tegoż Sądowi wymieniła, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sama sobie przypisze.

We Lwowie, 27 lutego 1892.

L. 1040 (1294 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze oznajmia wierzycielom hipotecznym majętności Rosochy część w tutejszych księgach gruntowych we wyk. hip. 527 na Jana Wiktoryna Łazowskiego zapisanej, że wynagrodzenie za prawo wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych w tej majętności w ilości 397 zł. 46 ct. aw. wymierzonem zostało i że w celu przyznania tego wynagrodzenia wzywa się wszystkich wierzycieli hipotecznych, aby w terminie trzech miesięcy, a mianowicie do dnia 20 maja 1892 wierzytelności swoje tutaj zgłosili, przyczem się im oznajmia, iż niezgłaszający się przy rozprawie przekazawczej słuchanymi nie będą, i będą tak uważani, jak gdyby na przekazanie swych wierzytelności do powższego wynagrodzenia wedle pierwszeństwa hipotecznego zezwolili i że utracają prawo czynienia zarzutów przeciw ugodzie którąby stawający interesenci zawarli, jeżeli wierzytelności ich według porządku hipotecznego została do wynagrodzenia przekazaną albo na gruncie zabezpieczoną.

Wymogi zgłoszenia są następujące:

1) dokładne wymienienie imienia i nazwiska tudzież zamieszkania zgłaszającego się lub jego pełnomocnika zaopatrzonego w legalizowane pełnomocnictwo;

2) oznajmienie wierzytelności wymaganej tak w kapitale jak i w procentach;

3) oznajmienie pozycyi tabularnej zgłoszonej wierzytelności;

4) wymienienie zamieszkałego w tutejszym okręgu pełnomocnika do odbierania uchwał, jeżeli zgłaszający po za tutejszym okręgiem mieszka, inaczej bowiem uchwały przesłanemi będą pocztą ze skutkiem doręczenia do własnych rąk.

C. k. Sąd obwodowy.

Sambor, 9 lutego 1891.

L. 8240 (1452 1 3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Czermaka, iż Chajem Peisach Zarwincer wniósł dnia 25 lutego 1892 l. 8250 prośbę o nakaz zapłaty wekslu z daty Przemyślany 15 lutego 1889 na 110 zł. opiewającego na rzecz tegoż Chajema Peisacha Zarwincera przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Janowi Czermakowi, że tus. uchwałą z dnia 27 lutego 1892 l. 8250 wydano przeciw niemu nakaz zapłaty powyższej sumy wekslowej zpn. i ustanowiono mu kuratorem adw. dr. Krosińskiego z zastępstwem adw. dr. Kosińskiego ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem p. Jana Czermaka, aby w należytym czasie potrzebną do zarzutów informacyę ustanowionemu kuratorowi udzielił lub też innego zastępcę ustanowił i celem przestrzegania swych praw stosownych użył środków, gdyż ewentualne z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sam sobie przypisze.

We Lwowie, dnia 27 lutego 1892.

L. 18113 (1448 2—3)

W celu umieszczenia c. k. Inspektoratu krajowego miar i wag i urzędu cechowniczego we Lwowie począwszy od 15 maja 1892 poszukuje się realnośai parterowej lub piątrowej niezbyt od śródmieścia odległej, składającej się z 10 do 12 ubikacyj, obszernego podwórza ze studnią w wodę obfitą i przystępnym dojazdem.

Mający chęć wynajęcia Rządowi swe na ten cel przydatną realność, zgłosić się winni w departamencie III. c. k. Namiestnictwa w godzinach urzędowych i wnieść swoje oferty najdalej do 15. kwietnia 1892.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 6 marca 1892.

L. 16619 (1430 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi, zawiadamia Józefa hr. Jaworskiego i Kamilę Witkowską, że Józef Nałęcz Chełmicki wniósł pozew de praes. 24 grudnia 1891 l. 16619 o zaintabulowanie wykreślenia prawa zastawu w stanie biernym dóbr połowa Kamionka mała, czyli Kamioneczki, dla sumy 2000 złr. mk. zpn. jak wyk. hip. l. 24 karta C. poz. 2 zaintabulowanego wraz z nadciężarami 500 złr. mk. i 1000 złr. mk., który do pisemnego postępowania zadekretowany został uchwałą z dnia 31 grudnia 1891 l. 16619.

Gdy Józef hr. Jaworski i Kamila Witkowska z życia i miejsca zamieszkania są niewiadomi, doręcza się uchwałę powyższą wraz z pozwem do rąk równocześnie, a to: dla Józefa hr. Jaworskiego, względnie tegoż niewiadomych z nazwiska i miejsca zamieszkania spadkobierców, w osobie adw. dr. Staubera, z zastępstwem adw. dr. Schustera, a dla Kamili Witkowskiej, względnie tejże niewiadomych z nazwis a i miejsca zamieszkania spadkobierców, w osobie adw. dr. Zipsera, z zastępstwem adw. dr. Milgroma, w Kołomyi ustanowionego kuratora.

Wzywa się niniejszym edyktem z życia i miejsca zamieszkania niewiadomych pozwanych, a względnie tychże spadkobierców, aby w należytym czasie u ustanowionych kuratorów lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosili, i celem przestrzegania swoich praw, stosownych kroków użyli, ile że następstwa zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. Sąd obwodowy.

Kołomyja, 31 grudnia 1891.

L. 11715 (1370 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krośnie ustanawia w sprawie przedsiębiorstwa budowy galic. kolei transwersalnej im. wys. ck. Rządu w miejsce dotychczasowego kuratora Augusta Lewakowskiego dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Ludwiki Dziadosz, Stanisława Kaszy i Karola Kaszy kuratorem ad actum p. dr. Feliksa Czajkowskiego adwokata w Krośnie, polecając mu, by swych [illegible] w tej sprawie należycie zastępował, ich praw po myśli ustawy strzegł i bronił, w którym to celu zaopatruje go w odnośny dekret.

C. k. Sąd powiatowy.

Krosno, dnia 19 grudnia 1891.

L. 116/pr. (1426)

Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianowało przewodniczącym Trybunału Sądu przysięgłych przy Sądzie krajowym w Krakowie na 2 kadencyę rozpoczynającą się 4 kwietnia 1892 o godzinie 9 rano: Adolfa Summer Brasona, radcę sądu krajowego wyższego i przełożonego ck. sądu krajowego karnego w Krakowie, zaś zastępcami przewodniczącego radców sądu krajowego: Antoniego Wawrauscha, Adolfa Rybakiewicza, Jana Fettera i Jana Łozińskiego.

Prezydyum ck. Sądu krajowego karnego

Kraków, dnia 28 lutego 1892.

L. 4440 (1423 1—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, że Juda Wilf handlarz ze Stryja podał tu 2 marca 1892 l. 4440 przeciw Schmilowi Leibie dw. im. Kesslerowi pozew o zapłatę 27 zł. 24 ct., że dla pozwanego niewiadomego z życia i miejsca pobytu ustanowiono kuratorem adw. dr. Oleśnickiego i do rozprawy drobnostkowej termin na 28 marca 1892 godzinę 9 rano wyznaczono, i wzywa pozwanego do udzielenia kuratorowi informacyi albo ustanowienia innego rzecznika.

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj, dnia 2 marca 1892.

L. 4175 (1407)

C. k. Sąd obwodowy jako sąd handlowy podaje do wiadomości, że zarządził wykreślenie w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych firmy Chaim Schiller handel produktami w Mielcu, w skutek zaniechania przedsiębiorstwa.

C. k Sąd obwodowy.

Tarnów, dnia 3 marca 1892.

L. 596 (1132 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Jaśle zawiadamia nieznanych z życia i miejsca pobytu Elżbietę Guzikiewicz, tudzież Jana Krechowieckiego, niemniej ich możliwych a nieznanych spadkobierców i prawonabywców że P. Ludwik Krzystkiewicz wniósł przeciw nim pozew de praes. 5 lutego 1892 l. 596 o uznanie sumy 3000 zł. aw. w stanie biernym dóbr Nienaszów wykazem hipotecznym 881 objętych intabulowanej i obciążającego sumę tę nadciężaru w kwocie 500 zł. mk. na rzecz Jana Krechowieckiego intabulowanego za zadawnione i prawa żądania zapłaty ta kowych za zgasłe, tudzież o wykreślenie prawa zastawu dla tyahże sum ze stanu biernego dóbr Nienaszów.

Pozew ten zadekretowany został uchwałą z dnia dzisiejszego l. 596 do postępowania pisemnego i do wniesienia obrony zakreślony został termin 90 dniowy, a dla zapozwanych ustanowiony został kuratorem p. adwokat dr. Steinhaus w Jaśle.

Rzeczą więc jest zapozwanych względnie ich spadkobierców lub prawonabywców zgłosić się do tutejszego c. k. sądu i wnieść w terminie zakreślonym, obronę, lub też udzielić informacyi kuratorowi, gdyż inaczej skutki tego zaniedbania sobie przypisać muszą.

C. k. Sąd obwodowy.

Jasło, dnia 13 lutego 1892.

L. 8153 (1177 1—3)

Nieznanego z miejsca pobytu Mykietę Spiewaka zawiadamia się, że w skutek uchwały z dnia 15 kwietnia 1891 l. 2826 prawo własności realności wykazem hipotecznym 539 księgi gruntowej gminy Dmytrów na rzecz Michała Michaluka zaintabulowanem zostało i że kuratorem dla niego w tej sprawie Andrucha Prystuplaka z Dmytrowa ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy.

Radziechów, 20 stycznia 1892.

L. 36640 (1165 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że na skutek tut. sąd. uchwały z dnia 4 grudnia 1891 l. 33250 wpisano w dniu 28 grudnia 1891 do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie: „Bazar kółka rolniczego w Czernichowie“ spółka zarejestrowana z ograniczoną poręką, że na walnem zgromadzeniu członków spółki w dniu 22 listopada 1891 odbytem w miejsce ustępujących członków zarządu Stanisława Szalaya profesora szkoły rolniczej w Czernichowie, jako przewodniczącego Zarządu spółki i Stanisława Michno, włuściciela realności w Czernichowie członka Zarządu spółki wybrani zostali:

1) Dr. Adam Prażmowski, profesor szkoły rolniczej w Bzernichowie Przewodniczącym Zarządu spółki;

2) Ks. Edward Królikowski, proboszcz członkiem zarządu i zarazem kontrolorem, którzy firmę spółki podpisywać będą w sposób podany w tut. sąd. obwieszczeniu z dnia 24 kwietnia 1891 l. 10735 t. j. w ten sposób, że pod wypisaną lub wydrukowaną firmą Przełożony Zarządu, lub jego zastępca, oraz jeden z członków Zarządu swe imiona i nazwiska podpiszą.

Kraków, 30 grudnia 1891.

L. 1284 (1169 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia niniejszem Jakóba Rothenberg, że na prośbę Samuela Katz de praes. 19 lutego 1892 l. 1284 tus. uchwałą z dnia 20 lutego 1892 l. 1284 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 150 zł. aw. zpn. wydany został, i że z powodu niewiadomego miejsca pobytu Jakóba Rottenberg ustanowiono dlań kuratora w osobie adw. dr Wittlina z substytucyą adw. dr. Kołaczkowskiego w Złoczowie.

Wzywa się przeto Jakóba Rothenberg, by się do ustanowionego kuratora głosił, lub innego zastępcę obrał i o tem sądowi doniósł.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 20 lutego 1892.

L. 18510 (1168 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie wzywa niniejszem wszystkich, którzyby czy to z powodu pokrewieństwa, czy też w innej drodze do ruchomej spuścizny śp. Pawła Radeckiego dnia 3 lipca 1823 w Koziatynie zmarłego jakowe prawa nabyli, by te prawa w okresie sześciu miesięcy w tutejszym sądzie tem pewniej zgłosili, inaczej bowiem tę ruchomę spadkową przeprowadzonoby z oświadczonymi dotąd prawnymi spadkobiercami i potomkami zmarłego, a to Julią Zajączkowską, Bolesławą i Rudolfem Mezerami.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów, 31 grudnia 1891.

L. 5815 (1167)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Sanoku ogłasza, iż dnia 10 października 1891 wpisaną została do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firma „Józef Willner“ przedsiębiorstwo dzierżawy propinacyi w Brzozowie.

C. k. Sąd obwodowy.

Sanok, dnia 17 października 1891.

L. 1739 (1162 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie ustanawia dla niewiadomej z miejsca pobytu Ewy Schweimlerowej w sprawie egzekucyjnej Kasy oszczędności miasta Krakowa przeciw Augustynowi i Ewie małżonków Schweimlerom pto 100 zł., 100 zł., 100 zł. i 2168 zł. 41 ct. zpn. kuratorem adw. dr. Olearskiego z substytucyą adw. dr. Szaflarskiego w Krakowie.

Poleca nieobecnej, aby kuratorowi potrzebnej informacyi udzieliła, lub innego pełnomocnika sobie obrała i o tem tutejszemu sądowi doniosła, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.

Kraków, 22 stycznia 1892.

L. 3450 (1131 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle poleca wykreślenie z rejestru dla spółek handlowych firmy: „Knobloch Einziger et Bornstein dzierżawcy propinacyi w Jaśle“ której używali jako jawni spólnicy Lejzor Knobloch, Peizech Einziger i Salamon Bornstein.

Jasło, dnia 28 listopada 1891.

L. 221 (1170 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie ustanawia dla z miejsca pobytu niewiadomego Feliksa Jana dw. im. Czerkawskiego kuratorem ad actum adw. dr. Heynego w sprawie egzekucyjnej Majera Rappaporta przeciw temuż o przymusowe oszacowanie ciała hipotecznego lw. 116 gminy Płuhów dłużnika własnego, o czem też Feliks Jan dw. im. Czerkawski edyktami powiadomiony zostaje.

Złoczów, 16 stycznia 1892.

L. 12722 (1138 1—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Jana Kosztyłę imieniem masy spadkowej po śp. Jędrzeju Kosztyle, że w sprawie egzekucyjnej pow. Towarzystwa zaliczkowego w Brzozowie przeciw tejże masie spadkowej pto 120 zł. wa. zpn. dla nieobecnego został ustanowiony kurator Marcin Bąk z Brzozowa.

Wzywa się zatem tegoż nieobecnego, by temuż kuratorowi środki obronne podał lub też innego pełnomocnika sobie ustanowił, gdyż w przeciwnym razie sam sobie skutki zaniedbania przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzozów, dnia 30 grudnia 1891.

L. 7318 (1111)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Sanoku ogłasza, iż dnia 23 grudnia 1891 wpisaną została do rejestru handlowego dla firm spółkowych firma Dampfsäge Jabłonki L. et. Ch. Grossinger.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Sanok, dnia 5 stycznia 1892.

L. 35097 (1161 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Maryana Lisowskiego, iż uchwałą z dnia 21 lipca 1891 l. 19238 zezwolono na wykreślenie prawa zastawu dla sumy 300 zł. aw. wpisanej na rzecz Józefa Lisowskiego ze stanu biernego majętności Kapitułka będącej własnością Pauliny Popielowej i że w celu doręczenia tej uchwały ustanowiono adw. dr. Hubaczka kuratorem ad actum dla Marysna Lisowskiego.

Kraków, 8 stycznia 1892.

Doniesienia prywatne.

Farby, lakiery, pokosty, pendzle, najlepszą masę do zapuszczania podłóg

Zamówienia z prowincyi uskutecznia się odwrotną pocztą.

poleca założona w roku 1843 firma handlu

WOLF CZOPP

Lwów, ul. Żółkiewska 2, (plac Krakowski). 243

Centralne biuro sprawunków dla prowincyi 117

Lwów, ulica Kopernika L. 11.

Jedna proba wystarczy

ażeby się przekonać, że niema lepszych tutek cygaretowych jak

Tutki nieklejone

wyrobu fabryki

S. Wierusz Niemojowskiego

we Lwowie

Do nabycia w sklepach S. W Niemojowskiego
we Lwowie: ulica Teatralna l. 3.
„ „ „ Jagiellońska l. 6.
w Krakowie: Sukiennice l. 28.
oraz we wszystkich znaczniejszych handlach i trafikach.

Zlecenia zamiejscowe odwrotnie. 27

Opakowanie gratis—przy odbiorze 5000 franco.

Odsprzedającym rabat

Każda setka prawdziwych tutek nieklejonych zaopatrzrna firmą „S. W. Niemojowski".

Ostrzega się przed naśladownictwem.

Maszyny do szycia **Singera** z najlepszych fabryk zagranicznych, pomimo ogromnego cła, sprowadzam tylko pełnemi wagonami. **Sprzedaję rocznie 800 maszyn** (bez ajentów lub faktorów). Raty tygodniowe 1, miesięczne 4 zł., gotówką 10 prc. taniej.

Józef Iwanicki

Lwów, Hotel Zorża.
Filia: Kraków, Rynek 25.
Proszę żądać cenniki. — Proszę o łaskawe zlecenia. 211

Kamieniarz 301

Franciszek Szczudłowski

konc. majster kamieniarski
Lwów ulica Łyczakowska l. 103
wykonywa wszelkie roboty kamieniarskie, jak budowlane cmentarne, ogrodowe itp. przyjmuje roboty tak w miejscu, jak i na prowincyi, z materyałem i bez tegoż, po cenach przystępnych.

---

k. k. priv. allg. österr.

Boden - Credit - Anstalt.

Bei der am 5ten März 1892 stattgefundenen achtzehnten **Verlosung** der **3% Prämien-Schuldverschreibungen, Emission 1889** der k. k. priv. allgemeinen österr. **Boden-Credit-Anstalt** wurden folgende Obligationen gezogen:

In der Gewinnstziehung:

Serie 2321	Nr. 26	mit dem Treffer von	fl. 50.000			
„ 2815	„ 11	„ „ „	„ 2.000			
„ 2019	„ 29	„ „ „	„ 1.000			
„ 381	„ 15	„ „ „	„ 1.000			
Serie 65	Nummer 12			Serie 261	Nummer 50	
Serie 2374	Nummer 06			Serie 3032	Nummer 49	
Serie 5362	Nummer 16			Serie 6268	Nummer 07	
Serie 6268	Nummer 24			Serie 7482	Nummer 07	
Serie 7816	Nummer 44			Serie 7901	Nummer 25	

mit dem Treffer von je fl 200.

In der Tilgungsziehung:

Serie 66 Nr. 1—50 Serie 4500 Nr. 1—50
Serie 5177 Nr. 1—50.

Die Einlösung der gezogenen Prämien-Schuldverschreibungen erfolgt am **1 August 1892** an der **Cassa der k. k. pr. allg. österr. Boden-Credit-Anstalt** in **Wien. Mit diesem Termine erlischt die weitere Verzinsung.**

Die Coupons verloster Prämien-Schuldverschreibungen werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Schuldverschreibungen vom Capital in Abzug gebracht.

Für die Prämien-Schuldverschreibungen, welche in obiger Tilgungsziehung gezogen wurden, erhält der Besitzer nebst dem Capitalsbetrage von fl. 100 österr. Währ. einen mit derselben Serie und Nummer bezeichneten **Gewinnst - Schein,** welcher auch weiter an den Gewinnstziehungen Theil nimmt.

Diejenigen Gewinnstscheine, auf welche in sämmtlichen Gewinnstziehungen kein Treffer entfiel, werden sechs Monate nach dem Fälligkeitstermine der in der letzten Gewinnstziehung verlosten Schuldverschreibungen mit je Zehn Gulden ö. W. eingelöst.

Die nächste Verlosung findet am 5ten Mai 1892 statt. 308

Aus den früheren Ziehungen sind nachfolgende **fällige** Prämien - Schuldverschreibungen bisher zur Einlösung nicht präsentirt worden:

aus den Gewinnstziehungen:

Serie 123 Nummer 48 fällig am 1 Februar 1891,
Serie 413 Nummer 35 fällig am 1 Februar 1892

aus den Tilgungsziehungen

sind von nachfolgenden Serien noch Prämien-Schuldverschreibungen ausständig:

Serie 104 fällig am 1 Februar 1891,
„ 110 „ „ „ 1892,
„ 312 „ „ „ 1891,
„ 494 „ „ „ 1892,
„ 1709 „ „ „ 1892,
„ 2205 „ „ 1 August 1891,
„ 3952 „ „ 1 Februar 1892,
„ 625 „ „ „ 1891.

Wien, den 5 März 1892.

Die Direction.

Tutki cygaretowe z najznakomitszej bibułki francuskiej **1000 sztuk** od **zł. 1** poleca fabryka **F. Niżałowskiego, Lwów, hotel Żorża.** Opakowanie franko, wysyłka odwrotną pocztą. 251

21

Kolosalny figiel.

Nowość. Senzacyjność. Nowość.

Czarodziejstwo jest wobec tego czystą igraszką, wesołe i humorystyczne zjawiska.

Obrazy

wytworzone w sposób chemiczny, które na zawołanie powstają i znikają. Wskazówki do używania dodaje się do każdej sztuki.

Cena za 10 sztuk usortowanych zł. 1·50
„ „ 50 „ „ „ 5·—

Posyła się za pobraniem pocztowem, przy nadesłaniu kwoty posyła się franko. 207

Chem. laboratoryum
Henryka Spielmanna
Wiedeń XV, Schönbrunnerstrasse Nr. 44.

Już opuściła prasę

KUCHARKA POLSKA

zawierająca szkołę gotowania
zebrane przez
Florentynę i Wandę.

Część druga, wydanie czwarte, znacznie pomnożone, szczególnie w dziale legumin obejmuje: **leguminy wyborne, budenie, omlety, strudle, ptysie pianki, galarety, kremy** itp. O przyrządzaniu ptactwa domowego. Potrawy z drobiu. Zwierzyna i ptactwo dzikie. O przyrządzaniu ryb Kompoty i sałaty. Pasztety i paszteciki. Marynaty doskonałe. Wędzenie i przechowywanie mięsa. Dyspozycyę obiadów na każdy miesiąc i dzień w całym roku.

Cena 50 ct.

Po przesłaniu ... kwoty ... uskutecznia się przesyłkę franko.

Drukarnia W. MANIECKIEGO
Lwów, ul. Kopernika l. 7.

Przyrządy fizykalne

dla szkół średnich i ludowych, utrzymuje na składzie, lub wykonywa na zamówienie; także wielki wybór zabawek dla uczącej się młodzieży

poleca 257

zakład galwaniczny

Henryk Rosenbusch

Lwów, ulica Kopernika 16.

Konkurs. 309

Przy powiatowej kasie dla chorych w Rzeszowie rozpisuje się niniejszem konkurs celem obsadzenia na razie prowizorycznej posady kasyera (rachmistrza) z płacą roczną zł. 600.

Mający chęć ubiegania się o tę posadę zechcą wnieść swoje podanie najpóźniej do dnia 17 kwietnia 1892 pod adresem zastępcy przewodniczącego p. Józefa Momidłowskiego w Rzeszowie.

Do podania należy dołączyć:

a) Świadectwo egzaminu z rachunkowości i kasowości państwowej odbytej praktyki,

b) Świadectwo zdrowia i moralności,

c) Dowód nieprzekroczonego wieku lat 40.

O posadę tę mogą się ubiegać funkcyonaryusze kas powiatowych, którzy posiadają powyższą kwalifikacyę i przedłożą odnośne świadectwo swego zarządu.

Z zarządu powiatowej kasy dla chorych w Rzeszowie 4 marca 1892.

HOTEL IMPERIAL

Niniejszem mamy zaszczyt zawiadomić Szanowną Publiczność, że urządziliśmy nowy hotel o 80 pokojach w pałacu kolei państwowej

przy ulicy Trzeciego Maja l. 3 185

pod nazwą

„HOTEL IMPERIAL"

i z dniem 6 lutego 1892 oddaliśmy go do użytku publicznego.

Pokoje są urządzone z największym komfortem. Restauracya pod własnym zarządem w hotelu.

Pokoje od 80 ct. w. a.

Dziękując za dotychczasowe względy w hotelu Centralnym, polecam się i tutaj nadal łaskawym względom. Z głębokim szacunkiem

Janowicz & Strzelczuk,

3519 1466

Ogłoszenie.

Rozpisuje się licytacya przez oferty na dostawę szpitalowi powszechnemu we Lwowie, na czas od 1 kwietnia do dnia 31 grudnia b. r. z oznaczeniem w przybliżeniu ilości.

1. Mięsa wołowego i cielęcego kilogramów 42.000.
2. Kości wołowych 1300.

Dostawa odbywać się będzie codziennie w ilości i w godzinach przez Zarząd szpitala oznaczonych.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w zarządzie szpitala w godzinach biórowych.

Oferty opieczętowane i należycie ostęplowane, przy dołączeniu wadyum 5 procent od całej dostawy, należy składać na ręce szpitala do dnia 21. bieżącego miesiąca i w tymże samym dniu t. j. 21 b. m. o godzinie 11 z rana w kancelaryi Dyrekcyi szpitala, oferty publicznie zostaną otworzone a następnie przeprowadzoną będzie ustna pertraktacya.

Do kontraktu wymaganą będzie kaucya w wysokości 10 procent od całej dostawy trzykwartałowej.

Z Dyrekcyi szpitala powszechnego krajowego.
Lwów, dnia 10 marca 1892.

300

Zaproszenie.

Na mocy §. 38 statutów zapraszamy szanownych członków na

XI. Walne zgromadzenie

Towarzystwa Eskontowego i Zaliczkowego we Lwowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką na dzień 31 marca 1892 o godzinie 5 po południu we własnym lokalu pod l. 33 ul. Karola Ludwika.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1891.
2. Przedłożenie bilansu i zamknięcia rachunków za rok 1891.
3. Sprawozdanie komisyi kontrolującej i wniosek Rady zawiadowczej o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum.
4, Rozdział czystego zysku.
5. Wybór trzech członków Rady nadzorczej.
6. Wybór dwóch zastępców Dyrekcyi.
7. Wnioski członków i Rady zawiadowczej.

Rada zawiadowcza Towarzystwa Eskontowego i Zaliczkowego we Lwowie stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką.

Lwów, dnia 8 marca 1892.

Eliasz Hescheles, prezes — Jonas Ehrlich, sekretarz

C. k. Dyrekcya ruchu kolei państwowych we Lwowie.

L. 11423 (1449 1—3)

Ogłoszenie.

Dnia 1go marca 1892 odbyło się we Wiedniu w obecności c. k. notaryusza XX. losowanie obligów pierwszeństwa I. emisyi i XIV. losowanie takichże obligów II. emisyi pierwszej węgiersko galicyjskiej kolei żelaznej.

Wylosowane zostały:

Pryorytety I. emisyi: numera: 93.501 do włącznie 93.749, razem 249 sztuk.
Pryorytety II. emisyi: numera: 11.622 do włącznie 11.715, razem 94 sztuk.

Nominalna wartość tych wylosowanych pryorytetów I. emisyi wypłaconą będzie począwszy od 1 września 1892, zaś pryorytetów II. emisyi począwszy od 1 lipca 1892, za zwrotom oryginalnych obligacyj wraz ze wszystkiemi do nich należącymi kuponami płatnymi po tych terminach.

Z dniem 1 września względnie 1 lipca 1892 ustaje dalsze oprocentowanie tych obligacyj, jeżeliby zatem od nich odłączone były kupony płatne po tych dniach, wówczas wartość tych kuponów potrąconą zostanie od kwoty, jaka ma być wypłaconą.

Dotychczas nie podjęto jeszcze kwot za następujące, dawniej wylosowane obligacye a mianowicie:

Pryorytety I. emisyi numera:

18531, 18536, 18555, 18556, 18586, 18592, 18601, 18616, 18617, 18632, 18633, 18657, 18658, 18659, 18682, 18699, 18703, 18709, 61513, 61514, 61515, 61516, 61517, 61518, 61519, 61520, 61522, 61523, 61525, 61556, 89156, 89291, 89292.

Pryorytety II. emisyi numera:

530, 531, 2588, 2589, 5951, 5052, 7012, 7013, 7029, 7033, 7034, 9028, 9030, 9057.

We Wiedniu, dnia 1 marca 1892.

Rada zawiadowcza.

Z Drukarni Wł Łozińskiego ul. Czarnieckiego l 12 dom Wernera (Zarządca Władysław J. Weber) Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich